

การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนราษฎร์สวนกลาง
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ปริญญาโท

ของ

สำราญ เพชรจอม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

พฤษภาคม 2518

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะศิลปศึกษาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้.

ศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

พฤษภาคม 2518

ประกาศคุณูปการ

ในการเขียนปฏิญานพันธบัตรนี้ ผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำ
อย่างดียิ่งจาก บุษยศาสตร์อาจารย์สมควร อภัยพันธุ์ รองศาสตราจารย์เต็มสิริ บุญสิงห์
และ อาจารย์เชิดศักดิ์ โฆวสินธุ์ จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่กล่าวนามมานี้
อย่างสูง

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ คณะอาจารย์ และนักเรียนโรงเรียน
พระแม่มารีย์ชาย โรงเรียนเซนต์ดอมินิก โรงเรียนสมถวิลราชดำริ โรงเรียน
สตรีสันติราษฎร์บำรุง โรงเรียนศรีวิกรม์ โรงเรียนสมาคมโรงเรียนราษฎร์ ที่กรุณา
ให้ความสะดวกในการรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดียิ่ง

ในการทำปฏิญานพันธบัตรนี้ คุณพิเชษฐ ศรีวรกุล คุณนิยม นิมิตรกุล
คุณเล็ก ปานแถม โคช่วยเหลือด้วยประการต่าง ๆ จนปฏิญานพันธบัตรนี้สำเร็จลง
ด้วยดี ผู้เขียนขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย.

สำราญ เพชรจวม

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	/ ภูมิหลัง	1
	/ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3 5
	/ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4 6
	/ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4 6
	/ คำนียามศัพท์เฉพาะ	5 7
2	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	7 8
	เอกสารและการวิจัยในประเทศ	7 8
	เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ	13 17
	เหตุผลเบื้องต้นหลังสัมฤทธิ์ฐาน	17 25
	/ สัมฤทธิ์ฐานในการศึกษาค้นคว้า	22 26
3	วิธีดำเนินการ	25 27
	กลุ่มตัวอย่าง	23 27
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	24 28
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	29 36
	การจัดกระทำกับข้อมูล	29 36
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37 38
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39 41
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41

บทที่		หน้า
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
	ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย	75
	กลุ่มตัวอย่าง	75
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	76
	การวิเคราะห์ข้อมูล	76
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
	อภิปรายผล	78
	ข้อเสนอแนะ	86
	บรรณานุกรม	88
	ภาคผนวก	

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและเพศ	27
2 คาสติคุณุฐานของแบบสอบถามทัศนคติ	42
3 ทัศนคติของนักเรียนทั้งหมดที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา	43
4 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	50
5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างทัศนคติ ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาของนักเรียน โรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา	51
6 การทดสอบความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน เพศศึกษาเป็นรายคู่ ระหว่างนักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา	52
7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบทัศนคติที่มีต่อการที่จะ จัดให้มีการสอนเพศศึกษาของนักเรียนที่มีบิดามารดา หรือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน	53
8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างทัศนคติ ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ของนักเรียนที่ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน	54
9 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา	56
10 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา	58
11 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา	61

ตาราง	หน้า
12	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา 65
13	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องความร่วมมือของชุมชน 68
14	ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้ เฉพาะนักเรียนชาย 70
15	ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้ เฉพาะนักเรียนหญิง 72

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันอาชญากรรมทางเพศถือว่าเป็นภัยร้ายแรงที่สุดอย่างหนึ่งของสังคม และดูเหมือนว่า ภัยนี้ก็จะทวีความรุนแรงมากขึ้น สำหรับในประเทศไทยในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2512 - 2516) จากสถิติคดีอาชญากรรมทั่วไปของกรมตำรวจ (กรมตำรวจ, 2510-2516) แสดงให้เห็นว่าความผิดเกี่ยวกับเพศสูงขึ้น คือ ปี พ.ศ. 2512 มีคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ 3,588 ราย ปี พ.ศ. 2513 มี 4,082 ราย ปี พ.ศ. 2514 มี 4,853 ราย ปี พ.ศ. 2515 มี 4,985 ราย และปี พ.ศ. 2516 มี 5,128 ราย

รายงานของกรมอนามัย พ.ศ. 2515 (กรมอนามัย, 2516) กล่าวถึงอัตราผู้ป่วยเป็นกามโรค แยกตามอาชีพต่าง ๆ ดังนี้ ผู้ป่วยทั้งหมดเป็นชาย 123,969 คน หญิง 60,253 คน รวม 184,222 คน ผู้ป่วยมีหลายอาชีพ เป็นข้าราชการ 32,915 คน นักเรียนนักศึกษาชาย 29,776 คน นักเรียนนักศึกษาหญิง 115 คน โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร มีผู้ป่วยเป็นกามโรคที่เป็นนักเรียนนักศึกษาทั้งหมด 11,176 คน แยกเป็นนักศึกษาชาย 11,101 คน นักเรียนนักศึกษาหญิง 75 คน ต่อมาในปี พ.ศ. 2516 มีผู้ป่วยชาย 158,655 คน หญิง 67,928 คน รวม 226,583 คน ผู้ป่วยมีหลายอาชีพ เป็นข้าราชการ 40,706 คน นักเรียนนักศึกษาชาย 29,776 คน นักเรียนนักศึกษาหญิง 117 คน ในกรุงเทพมหานคร มีนักเรียนนักศึกษาชายป่วยเป็นกามโรค 13,824 คน นักเรียนนักศึกษาหญิง 81 คน รวม 13,905 คน สถิตินี้แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ป่วยเป็นกามโรคมีหลายอาชีพ รวมทั้งนักเรียนนักศึกษา และจำนวนผู้ป่วยเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น

สาเหตุที่สำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวแล้ว ก็คือ การที่นักเรียนมีความเชื่อและความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ ซึ่งถ้านักเรียนมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดฝังใจแล้ว ย่อมจะนำไปประพฤติและปฏิบัติตามสิ่งที่เข้าใจผิด ๆ นั้นอย่างง่ายดาย กลายเป็นปัญหาที่สำคัญ

ของสังคม เช่น ปัญหาของเด็กวัยรุ่น มีพฤติกรรมทางเพศแสดงออกมาอย่างไม่เหมาะสม และเป็นภัยต่อสังคม (อารีย์ ธีรพงษ์กุล, 2508 : 1) อย่างที่เห็นและทราบกันอยู่ในปัจจุบัน เด็กได้รับประสบการณ์ทางเพศจากหลายแหล่งด้วยกันอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ สื่อมวลชนอันทันสมัย ใ้คนำเอาแนวความคิดและเรื่องราวต่าง ๆ มาสู่โลกของเด็ก และโลกของผู้ใหญ่เหมือนกัน และพร้อมกัน โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์ ต่างก็โคลงซ้ำเกี่ยวกับเพศ อยู่ตลอดเวลา ทั้งในรูปสารคดี การบันเทิงเรีงรมย์ เด็ก ๆ ได้เห็นภาพการแสดงความรัก ระหว่างชายหนุ่มและหญิงสาว จากโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ได้อ่านและได้ฟังเรื่องรัก หรือ ตกเกี่ยวกับความลับทางเพศจากรายการวิทยุ จากบทความ หรือการ์ตูน ในหน้าหนังสือพิมพ์ อยู่เสมอ ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ทางเพศที่ผิดบ้าง ถูกบ้าง บางครั้งเด็กเกิดความ คับข้องใจ สงสัย และไม่แน่ใจว่า อะไรคือสิ่งที่ถูก อะไรคือสิ่งที่ผิด และอะไรเชื่อได้ อะไรเชื่อไม่ได้ ประสบการณ์เหล่านี้จะสะสมเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดเมื่อมีมากพอสมควร ก็จะระบายออกมาในรูปต่าง ๆ กัน (สุชาติ โสมประยูร, 2514 : 69)

ลูคัส (Lucas, 1969 : 31) ได้กล่าวว่า เรื่องเพศกำลังแทรกซึมเข้าไปใน วรรณคดี และแผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง จะเห็นตัวอย่างได้จาก ภาพยนตร์ นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์รายวัน ฯลฯ และผู้ใหญ่มักจะได้ยิน เด็กพูดคุยกันอย่างเสรีในสิ่งที่ผู้ใหญ่ ห้าม การพูดคุยกันอย่างเสรีเกินไป บางครั้งก็อาจเกิดอันตรายได้ ถ้าไม่ใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับ ความรู้ที่ถูกต้อง

ในเรื่องการแก้ไขปัญหาคาการกระทำผิดทางเพศ และปัญหาการป่วยเป็นกามโรค ให้ได้ผลก็ั้น ลูคัส (Lucas, 1969 : 31) ได้เสนอวิธีแก้ไขโดยให้เด็กได้รับการศึกษา เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้อง การสอนเพศศึกษาจะช่วยเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหา ชีวิตครองเรือน เรื่องสุขภาพส่วนตัว รวมไปถึงเรื่องยุ่งยากสลับซับซ้อนที่เกี่ยวกับทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และปัญหาทางศีลธรรม จรรยาอีกด้วย แต่ปัญหาที่ว่าเรื่องเพศ-ศึกษาควรจะได้มีการสอนในโรงเรียนมัธยมหรือไม่นั้น เป็นปัญหาที่โต้เถียงกันมาเป็นเวลานาน (โสมรัตน์ จันทระภา, 2515 : 99 - 100) โดยที่คนส่วนมาก มักมีความเข้าใจ

ไม่มีใครถูกต้อง โดยคิดว่าเพศศึกษาเป็นการช่วยุให้เด็กใจแตก อบาททดลองของจริง (โอกาส ธรรมวานิช, 2517 : 120 - 123) เพศศึกษาเป็นการสอนให้เด็กเรียนรู้ถึงการ สัมพันธ์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ซึ่งเป็นเรื่องขบถ ลามก น่าละอาย และชนมธรรมนิยม ประเพณีของไทยเรานั้น ก็ไม่สนับสนุนเรื่องเพศอย่างเปิดเผย (สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์, 2514 : 2) จากความเข้าใจที่ผิดนี้เองทำให้เด็กไม่มีความรู้ และความเข้าใจอย่างถูกต้อง ในเรื่องนี้ ซึ่ง แมคคาร์รี่ (MacCarry, 1969 : 7) กล่าวว่า การไม่รู้รู้ ไม่มีความรู้ ในเรื่องเพศ จะทำให้การปฏิบัติเกี่ยวกับทางเพศผิด ๆ ซึ่งจิตแพทย์เห็นด้วยกับความคิดเห็น ดังกล่าว ปิตามารคาของเด็กรุ่นจะรู้สึกเสียใจ ถ้าบุตรหลานของตนประพฤติผิดทางเพศ โดยที่ตนเองก็ไม่ได้ให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่บุตรหลานของตนเลย ปิตามารคาหรือผู้ปกครองควร ยอมให้เด็กได้รับความรู้จากครู หรือนักจิตวิทยาบ้างก็จะเป็นการดี จะเป็นกุญแจดอกสำคัญ ซึ่ง จะนำบุคคลให้ไต่พบกับความสุข ความสำเร็จต่าง ๆ ในชีวิต และยังช่วยทำให้ครอบครัวมีความ สมบูรณ์สมบูรณ์ สุข อันจะเป็นรากฐานที่มีมั่นคง (สุชาติ โสมประบุร, 2511 : 36) ขาดสร้างเด็ก ให้เป็นพลเมืองดี ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมระหว่างเพศ รวมทั้งรู้จักควบคุม คัดแปลงหรือเบี่ยงเบนพฤติกรรมทางเพศ และ แรงดันทางเพศต่าง ๆ ให้อยู่ในวิธธรรมหรือประเพณีอันดีงาม ช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวให้ เหมาะสมกับวัยของตน สภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ ให้รู้จักปฏิบัติตนในสังคม และการปฏิบัติต่อกัน ในฐานะที่เป็นเพศเดียวกัน และคนละเพศ ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศโดย ถูกต้องและเหมาะสม (สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์, 2514 : 3)

โรงเรียนราษฎร์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ และความต้องการของกระทรวง ศึกษาธิการ แต่ไม่มีสิทธิเท่าเทียมกับโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ เพราะโรงเรียนราษฎร์ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงศึกษาธิการเท่าที่ควร ทั้งในด้านการเงิน บุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีดำเนินงาน โรงเรียนราษฎร์จึงมีปัญหาเป็นอันมาก คือ

1. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนของโรงเรียนราษฎร์ต่ำมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. ในด้านครู ครูในโรงเรียนราษฎร์มีประมาณ 54,000 คน ในบรรดาครูโรงเรียนราษฎร์เหล่านี้ ประมาณ 55 % เป็นผู้ไม่มีวุฒิทางครู และขาดการฝึกอบรมเพิ่มเติม ในด้านวิธีการสอน ความมั่นคงของการเป็นครูมีน้อย ครูโรงเรียนราษฎร์มีสิทธิและสวัสดิการต่างไม่เท่าเทียมกับครูในโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ ความก้าวหน้าในอาชีพครู มีน้อย

3. การจัดหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อบริหารการศึกษาของโรงเรียนราษฎร์ มีลักษณะ เป็นการควบคุม และติดตามประเมินผลงานแทนที่จะทำหน้าที่ให้เทศและให้บริการแก่โรงเรียนราษฎร์ ทำให้โรงเรียนราษฎร์ขาดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และขาดการสนับสนุนทางคำปรึกษาการ

4. นักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีประมาณ 1,300,000 คน นักเรียนเหล่านี้ส่วนมากมีพื้นฐานความรู้ต่ำ ไม่ได้รับสิทธิเช่นเดียวกับโรงเรียนรัฐบาล จนกระทั่งการไม่ได้รับเกียรติจากสังคมเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนในโรงเรียนราษฎร์รู้สึกต่ำต้อยและก่อปัญหาต่าง ๆ ขึ้น เช่น การไม่เคารพระเบียบวินัยของโรงเรียน การก่อการวิวาท การติดยาเสพติด และการประพฤติผิดทางเพศ เป็นต้น

ผลการประชุมสัมมนาคณะผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์ทั่วประเทศ จำนวน 261 คน เรื่อง "ปัญหาการบริหารโรงเรียนราษฎร์" ณ สถานพักษันทนสว่างคนนิเวศ จังหวัดสมุทรปราการ ในระหว่างวันที่ 14 - 16 กันยายน 2516 ผู้เข้าร่วมสัมมนาเห็นพ้องกับผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านประชากรศาสตร์ ที่จะสนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนราษฎร์อาจมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ ให้เป็นเพื่อนโดยไม่เกี่ยวข้องกับทางชู้สาว ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียน ไม่ละทิ้งการเรียนออกไปแต่งงานก่อนวัยอันสมควร เมื่อเป็นผู้ใหญ่เห็นความสำคัญของการวางแผนครอบครัวให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ (วารสารครูศาสตร์, 2517 : 77)

ดังนั้นจึงน่าจะมีการสำรวจทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ที่มีต่อการที่จะจัดสอนเพศศึกษาเสียก่อนว่า นักเรียนมีทัศนคติในการสอนเพศศึกษา เป็นอย่างไร โดยเฉพาะนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจัดอยู่ในวัยรุ่นตอนกลาง เป็นวัยที่เด็ก

อยากรู้ อยากเห็นในปรากฏการณ์ธรรมชาติ สิ่งแปลก ๆ ต่าง ๆ และเรื่องเพศ เริ่มสนใจ และมีเพื่อนต่างเพศและถือเป็นเรื่องสำคัญ (สมจิต ธนสุกาญจน์, 2508 : 76 - 77) เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต จากเด็กจะกลายเป็นผู้ใหญ่ จากผู้ที่ไม่รู้อะไรเลย กลายเป็นผู้ที่ต้องการรู้และต้องการทดลอง มีการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ค่ายเหตุผลดังกล่าวนี้ เด็กวัยรุ่นจึงมีความจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างมาก (ไพศาล ธรรมวานิช, 2517 : 120 - 123)

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการที่จะศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนราษฎร์ ในกรุงเทพมหานคร เพื่อวิเคราะห์และพิจารณาว่า นักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนอย่างไร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. เพื่อศึกษาว่านักเรียนเพศชาย และเพศหญิง มีทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาต่างกันหรือไม่
3. เพื่อศึกษาว่านักเรียน โรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง มีทัศนคติ ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาต่างกันหรือไม่
4. เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาต่างกันหรือไม่
5. เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาต่างกันหรือไม่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างไร
2. เพื่อนำผลของการวิจัยมาเป็นแนวคิดสำหรับผู้บริหารการศึกษา ในเรื่องที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน
3. เพื่อประโยชน์ในการจัดโครงการแนะแนว และการให้คำปรึกษาหารือ ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและของสังคมมากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จำกัดอยู่ภายในขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ในโรงเรียนราษฎร์สวนกลาง 6 โรงเรียน จำนวนทั้งหมดประมาณ 600 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษามีดังนี้
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่
 - 2.1.1 เพศ
 - 2.1.2 ประเภทของโรงเรียน
 - 2.1.3 อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง
 - 2.1.4 การอบรมเลี้ยงดู
 - 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่
 - 2.2.1 ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
 - 2.2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ซึ่งประกอบด้วย

ผู้สอนเพศศึกษา

หลักสูตรเพศศึกษา

การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

วิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา

ความสามมือของชุมชน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทัศนคติ** หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ทั้งในลักษณะนิมมาน (Positive) คือ พอใจ สนใจ หรือนิยม ชมชอบ และในลักษณะปิสลบ (Negative) คือ เบื่อหน่าย ไม่พอใจ ไม่สนใจ
2. **เพศศึกษา (Sex Education)** หมายถึง การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เพื่อความเป็นอยู่อันดีของชีวิต ให้แต่ละเพศ แต่ละวัย มีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ และพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์ และการปฏิบัติตนที่ดีทั้งในค่านส่วนตัว และสังคม *
3. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนราษฎร์ ปีการศึกษา 2517 ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
4. **การอบรมเลี้ยงดู** หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครองที่สามารถแยกออกมาได้เด่นชัด ในสามลักษณะ คือ การให้ความรัก การลงโทษ การคาดหวังจากเด็ก
 - 4.1 **การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก (Love)** หมายถึง การรับรู้ที่เด็กมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ในค่านการให้คำแนะนำ สนับสนุนช่วยเหลือ การป็นที่ที่จะอยู่ด้วยลูก การยกย่อง การคุ้มครอง และการทำให้ลูกมีความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 4.2 **การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ (Punishment)** หมายถึง การรับรู้ที่เด็กมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ในค่านการลงโทษทั้งทางร่างกาย และจิตใจ

เช่น การเขียนตี การคุกคาม การไม่พิจารณาถึงความต้องการของลูก การตัดสินใจพิเศษ เป็นต้น

4.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบคาดหวังจากเด็ก หมายถึง การรับรู้ที่เด็กมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ในด้านการควบคุม การเรียกร้องเอาจากเด็ก เช่น ในด้านความสำเร็จ ความรู้สึกไม่พอใจเมื่อถูกกระทำผิด

5. โรงเรียนราษฎร์สวนกลาง หมายถึง โรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

6. อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง หมายถึง การทำมาหาเลี้ยงชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ รับราชการ ตำรวจ รับจ้าง และอื่น ๆ.

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษา ได้มีผู้ศึกษาและทำการวิจัยไว้ทั้ง
ต่างประเทศและในประเทศ มีดังต่อไปนี้

เอกสารและการวิจัยในประเทศ

✓ ๑ คณะอนุกรรมการอภยวฒันธรรมทางจิตใจสำหรับเด็ก สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ
สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ (สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2501 : ค)
ได้เสนอแนวการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นความจำเป็นที่จะต้องใคร่ทราบบนขอบเขต เพราะเป็น
เรื่องที่เกี่ยวข้องชีวิตของคนทุกคน โดยเฉพะความเจริญทางจิตใจนั้นจะควบคู่กันไปกับความ
เจริญทางเพศ ความรู้สึกในเรื่องเพศย่อมมีอิทธิพลอย่างมากต่อสภาพของจิตใจ และเป็นที่
ยอมรับกันว่าความแตกต่างเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะจะมาจากสาเหตุสำคัญอันหนึ่งคือ แรงกดดันทาง
เพศ ดังนั้นการศึกษาเรื่องเพศและเรื่องจิตใจ จึงจำเป็นจะต้องคำนึงควบคู่กันตลอดไป
2. ความลึกลับหรือการปกปิดในเรื่องเพศ อาจจะนำไปสู่ความเข้าใจผิด เช่น
เกรงกรักโดยเข้าใจว่าเรื่องเพศนั้นเป็นของหยาบโหล ไม่ควรพูดถึงเลย หรือในทางตรงกันข้าม
ก็ละเลยเกินไป ไม่มีการควบคุมมารยาททางเพศ เป็นต้น ทั้งนี้อาจจะนำไปสู่ลักษณะผิดปรกติ
ทางจิตใจได้ นอกจากนั้นการที่เห็นอวัยวะเพศเป็นสิ่งที่ผิดแปลกกว่าอวัยวะอื่นของร่างกาย ก็เป็น
ข้อบกพร่องอย่างยิ่งในเรื่องสุขวิทยาโดยทั่วไป
3. เพศศึกษายังนำไปสู่ความสมบูรณ์ในทางศีลธรรมและวัฒนธรรมของ
ประชาชน ในเมื่อทุกคนรู้จักเกียรติและการปฏิบัติระหว่างเพศ รู้จักประพฤตินให้อยู่ในขอบเขต
ในความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน

๒) มโนมัย สุนทรเวช (มโนมัย สุนทรเวช, 2505 : 80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบข้อคิดเห็นและทัศนคติในเรื่องเพศ ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการสอนชั้น ม.ศ.4 - 5 ซึ่งมีผู้จัดตั้ง ป.ม. ขึ้นไป ในจังหวัดพระนครและธนบุรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 250 คน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งครูชายและครูหญิงมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยครูชายเห็นด้วยร้อยละ 52.5 และครูหญิงเห็นด้วยร้อยละ 45.5

๓) สารภี สุทธิเสวนต์ (สารภี สุทธิเสวนต์, 2509 : 74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติและความสนใจของครู และผู้ปกครองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ครูที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน และผู้ปกครองที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 260 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ทัศนคติและความสนใจในเรื่องลักษณะ และขอบเขตความรู้เรื่องเพศ ได้รับการสนับสนุนจากครูร้อยละ 94 และจากผู้ปกครองร้อยละ 92
2. การสอนเรื่องอวัยวะสืบพันธุ์ ครูให้การสนับสนุนร้อยละ 100 ผู้ปกครองให้การสนับสนุนร้อยละ 84
3. การสอนเรื่องการควบคุมแรงดันทางเพศ ครูให้การสนับสนุนร้อยละ 85 ผู้ปกครองให้การสนับสนุนร้อยละ 93
4. คุณสมบัติของครูผู้สอนเพศศึกษา ครูเห็นด้วยร้อยละ 97 ผู้ปกครองเห็นด้วยร้อยละ 98
5. เรื่องวิธีสอนเพศศึกษา ครูเห็นด้วยร้อยละ 92
6. เรื่องการแนะแนว ครูเห็นด้วยร้อยละ 86
7. เรื่องความสำคัญของนิคมารคาในการสอนเพศศึกษา ครูเห็นด้วยร้อยละ 100
8. เรื่องการวางแผนการสอนเพศศึกษา ผู้ปกครองเห็นด้วยร้อยละ 89

๔) นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี, 2509 : 64) ได้ให้ข้อคิดในการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้คือ

1. การสอนเพศศึกษาคควรจะต้องเป็นการสอนนอกหลักสูตร ควรไปสอนใน
เวลาว่างจากการสอนวิชาสามัญทั่วไป เช่น ชีวิตวิทยา สุขศึกษา หรือสังคมศึกษา
2. ถ้าหากจะถือว่าเป็นวิชาที่สอนพิเศษแล้ว ก็ไม่ควรจะเรียกชื่อวิชาที่สอนว่า
เพศศึกษา เพศศาสตร์ สุขวิทยาแห่งเพศ หรือคำใด ๆ ที่มีคำว่าเพศเข้าไปเกี่ยวข้องกับวิชานี้
เพราะเด็กอาจเกิดความคิดฝังใจผิดว่า ตนจะได้เรียนวิชาที่ใหญ่โตว่าเป็นความลับ หรือลึกลับ
จนอาจารย์
3. การสอนไม่ควรจะใช้สอนกันแบบใช้ห้องประชุมใหญ่ บรรยาย โดยมีนักเรียน
เข้าฟังกันเป็นจำนวนมาก ๆ แต่ควรแบ่งกลุ่มหนึ่งประมาณ 20 - 30 คน
4. ในชั่วโมงสอน สมควรแยกกลุ่มสอน โดยมีแต่เด็กผู้ชายล้วน หรือเด็ก
ผู้หญิงล้วน
5. การสอนควรเป็นแบบสนทนากัน มีการถามปัญหา หรือมีการคุยถึงความ
คิดเห็นส่วนตัว
6. การสอนจะต้องไม่มีหลักสูตรจำกัดลงไป ไม่มีอยู่ในตารางสอน ไม่มี
การสอบ
7. การสอน การตอบ ควรใช้ภาษาง่าย ๆ ถูกต้อง และอย่างเป็นกันเอง
8. การสอนที่ดี อาจใช้อุปกรณ์การสอนด้วย
9. ผู้สอนควรเป็นครูชีวิตวิทยา พยาบาลประจำโรงเรียน และครูผู้ได้รับการ
อบรมอย่างดี บางเรื่องอาจเชิญแพทย์ หรือจิตแพทย์ มาสอนเป็นพิเศษ
10. เมื่อเด็กมีปัญหาอยากทราบส่วนตัว ครูจะต้องคอยให้คำตอบปัญหานั้นเป็น
ส่วนตัวเสมอ
11. ในการสอนจะต้องเลือกเรื่องที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับวัย เพศ ฯลฯ
12. อาจจะมีการตั้งกลองสำหรับฟังความคิดเห็น และความต้องการของเด็ก
แล้วนำปัญหานั้นมาสอน หรือตอบปัญหาต่อไป

* สำหรับหลักสูตรเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี
(เสนอ อินทรสุขศรี, 2509 : 65) ได้ให้ข้อเสนอนี้ว่าควรที่จะประกอบด้วยเรื่องต่อไปนี้

1. เซล และการแบ่งตัวของเซลล์
2. การสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียว หลายเซลล์
3. การเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ
4. การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิตใจ เมื่อย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว
5. กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยา ของอวัยวะสืบพันธุ์
6. ระบุ ตกขาว ความผิดปกติของการมีระดู วิธีปฏิบัติในระหว่างมีระดู
7. สุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
8. มารยาท ที่ลัทธิธรรมรยาอันควรประพฤติของชาย หญิง ในการคบหา

สมาคมซึ่งกันและกัน

9. ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก
10. กามโรค และโรคของอวัยวะสืบพันธุ์
11. ความรัก ความโกรธ
12. ความผิด และผลสืบจากการประพฤติผิดทางเพศ และการแต่งงาน

แบบซึ่งสูงก่อนห้าม

๕ ✖ นิกร คุณิตสน (นิกร คุณิตสน, 2512 : 1061 - 1066) ได้เขียนบทความเพศศึกษาพอสรุปได้ว่า เพศศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันของเราทุกคน เพศศึกษาไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร ควรจะได้มีสอนทุกระดับชั้น โดยเพิ่มความรู้ให้เด็กมากขึ้นตามอายุ ในสังคมปัจจุบันเด็ก ๆ ได้รับความรู้ทางเพศจากภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ วรรณคดี จากเพื่อน ๆ หรือบางครั้งจากหนังสือและรูปภาพลามกอนาจาร ความรู้เหล่านี้นอกจากจะไม่ถูกต้องแล้ว ยังมี การเขียนบิดเบือนความจริง ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูจะต้องเป็นผู้ให้ความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเพศ โดยจัดการสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา เป็นต้นไป

๖ ✓ สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์ (สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์, 2514 : 253 - 254) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพฯ ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาจำนวนทั้งหมด 403 คน ครูชาย 125 คน ครูหญิง 278 คน จากโรงเรียน 38 โรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 90 ข้อ พบว่า

1. ครูทั้งสองเพศโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนข้อความในแบบสอบถาม
2. ครูชายกับครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 6 ข้อ โดยที่ครูชายมีความคิดเห็นในเชิงเห็นค่ามากกว่าครูหญิง ดังต่อไปนี้
 - 2.1 เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมีบุคลิกภาพและความเจริญเติบโตที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
 - 2.2 เพศศึกษาเป็นเรื่องน่าศึกษา ควรสอนอย่างเปิดเผย ไม่ทำให้เป็นเรื่องเร้นลับ
 - 2.3 การสอนเพศศึกษาจะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม
 - 2.4 เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมระหว่างเพศ
 - 2.5 เพศศึกษาหมายถึง การศึกษาที่เน้นหนักในเรื่องกายวิภาค และสรีรวิทยา และอนามัยของอวัยวะในระบบสืบพันธุ์
 - 2.6 ความรู้สึกในเรื่องเพศจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อสภาพของจิตใจ ดังนั้นการศึกษาเรื่องเพศ และเรื่องจิตใจจึงจำเป็นต้องคำนึงควบคู่กันไป
3. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงที่มีระดับความรู้ต่างกัน ปรากฏว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ข้อ คือ
 - 3.1 ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาล เป็นต้นไป
 - 3.2 ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
4. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิง ซึ่งมีประสบการณ์ในการเป็นครูในระยะเวลาต่างกัน ปรากฏว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3 ข้อ คือ
 - 4.1 ครูที่มีประสบการณ์มากจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย
 - 4.2 ครูผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครูสุขศึกษา
 - 4.3 ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

๗) สรรค ศรีเพ็ญ (สรรค ศรีเพ็ญ, 2514 : 119) ได้เขียนหนังสือเรื่อง "ความรักและอารมณ์ในวัยเด็ก" โดยผู้เขียนมีความเห็นว่า ถึงเวลาแล้วที่ผู้มีหน้าที่ในการให้ความรู้ต่าง ๆ แก่เด็ก อันได้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง และครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ควรร่วมมือปรึกษาหารือกันโดยใกล้ชิด เพื่อหาทางป้อนความรู้เรื่องเพศให้ลูกหลานของตนโดยถูกต้อง และเหมาะสมกับวัย ตลอดจนสติปัญญาของเด็กแต่ละคน ซึ่งคงดีกว่าที่จะปล่อยให้เขาเหล่านั้นไปหาความรู้เอาเองจากเพื่อนฝูง หรือแหล่งอื่น ๆ ซึ่งหาความถูกต้องแน่นอนได้ยาก

๘) สุชาติ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร, 2514 : 68) ได้เขียนเรื่องการสอนเพศศึกษาในหนังสือการสอนสุขศึกษา ให้ความสำคัญและความสำคัญของการสอนเพศศึกษาไว้ว่า "ในทางการศึกษาแล้วเราถือว่าเรื่องเพศเป็นความรู้ทั่วไป ซึ่งควรจะให้เด็ก ได้ศึกษากายในขอบเขตของแต่ละวัย เพศศึกษาจึงเป็นการศึกษาเพื่อให้เกิดทั้งความรู้ ความเข้าใจ หักเหน็ดหรือความรู้สึกที่ผิดในเรื่องธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพและมนุษยสัมพันธ์อันเกี่ยวระหว่างกันทั้งในค่านส่วนตัวและส่วนรวม นับได้ว่าเพศศึกษานั้นเป็นการศึกษาส่วนหนึ่ง" ✓

๙) บรรเทา อุทัยทัศน์ (บรรเทา อุทัยทัศน์, 2515 : ง - ข.) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 60 ข้อ สอบถามครูในโรงเรียนรัฐบาลระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น 257 คน ผลการศึกษามีดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูทั้งหมดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา

1.1 ข้อที่ครูเห็นด้วยมากที่สุด "ครูควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวนครัว และเลี้ยงสัตว์ เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์ต่าง ๆ ครูเห็นด้วยร้อยละ

87.34

1.2 ข้อที่ครูไม่แน่ใจมากที่สุดคือ "ถ้าโรงเรียนของท่านจัดสอนเพศศึกษาขึ้น จะทำให้ประชาชนส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนของท่านเพิ่มขึ้น" ครูไม่แน่ใจร้อยละ

77.32

1.3 ข้อที่ครูไม่เห็นด้วยมากที่สุดคือ "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 เป็นต้นไป" ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ 71.89

สรุปความคิดเห็นของครูโดยส่วนรวมแล้วปรากฏว่า ครูมีความเห็นด้วยกับการสอนเพศศึกษาเป็นส่วนใหญ่

2. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงโดยส่วนรวม

2.1 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

"ครูไม่ควรชี้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายซึ่งเป็นอวัยวะเพศของครูหรือนักเรียน เพื่อใช้ประกอบการสอน" โดยครูหญิงมีความเห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูชาย

2.2 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมาก

"การให้นักเรียนได้เรียนรู้เพศศึกษาเป็นทางทำให้นักเรียนอยากทดลองซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการตั้งครรภ์ก่อนหาม" โดยครูหญิงไม่แน่ใจกับข้อความนี้มากกว่าครูชาย

2.3 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่ง

"ครูควรเอาปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนทั่วไปมาเล่าในชั้น เพื่อเป็นตัวอย่างแก่คนอื่น ๆ" โดยครูหญิงไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้ แต่ครูชายไม่แน่ใจ

3. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

3.1 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

"ควรจัดแยกสอนเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ" โดยครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมาไม่แน่ใจกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

3.2 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมาก

"ควรจัดสอนเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษาเพียงวิชาเดียวก็พอ" โดยครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา ไม่แน่ใจกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

3.3 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่ง

- "ครูประถมศึกษาทุกคนมีความสามารถที่จะสอนเพศศึกษาให้แก่ักเรียนได้"

โดยครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป เห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา

4. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 11 ปีลงมา

4.1 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

"การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูผู้สอนลำบากใจ เพราะขัดต่อธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมต่าง ๆ" โดยที่ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป ไม่แน่ใจกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 11 ปี ลงมา

4.2 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมาก

"ครูที่สมรสหรือแต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูโสด" โดยที่ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป เห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 11 ปี ลงมา

4.3 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่ง "แพทย์หรือพยาบาลยอมสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู"

โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป เห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 11 ปีลงมา

★ ✓ เบ็ดเตล็ด ๗ นคร (เบ็ดเตล็ด ๗ นคร, 2517 : 10 - 11) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาไว้ 3 ประการ คือ

1. เพศศึกษา คือ การเรียนรู้เรื่องการเกิดและปัญหาของการเกิด การที่จะรู้เรื่องการเกิด จะต้องรู้ถึงอวัยวะสืบพันธุ์ และการสืบพันธุ์

2. เพศศึกษา คือ การเรียนรู้ที่จะให้บุคคลเข้าใจควบคุมความใคร่ทางกาย และการกระทำเกี่ยวกับการมณี ให้มีความรู้ว่าจะเกิดความใคร่ขึ้นควรจะทำอย่างไร ชาย หญิง ควรจะมีมารยาทต่อกันอย่างไร การไปเที่ยวเตร่ควรงดเว้นควรระวังตัวอย่างไร ตลอดจนเรื่องความวิปริตทางเพศ และการสำเริงความใคร่ด้วยตนเอง เป็นต้น

3. เพศศึกษา คือ การเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ แห่งชีวิต ทั้งของเอกชนและสังคม ในเรื่องที่ว่าโลกมีมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกเป็นสองพวกคือ หญิง และชาย

เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ

กู๊ด (Good, 1973:531) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าเพศศึกษา ดังต่อไปนี้คือ

1. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับขบวนการ และปัญหาของการสืบพันธุ์
2. เป็นการศึกษาที่มุ่งจัดให้บุคคลเข้าใจเกี่ยวกับเพศ และการควบคุม

พฤติกรรมทางเพศ และแรงขับทางเพศ

3. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักการ และปัญหาของแต่ละบุคคล และกลุ่มบุคคล ซึ่งเนื่องมาจากข้อเท็จจริงทางชีววิทยาวา มนุษย์มีสองพวกคือ เพศชาย และเพศหญิง

ซีกัล (Segal, 1963 : 708) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาระหว่างนิสิตที่เรียนสาขาประถมศึกษา กับนิสิตที่เรียนสาขามัธยมศึกษา ในมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก จำนวน 250 คน โดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติซึ่งคัดแปลงมาจากมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) แบบสอบถามมี 164 ข้อ แบ่งเป็นเรื่องใหญ่ ๆ ได้ 11 เรื่อง คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย
2. การสืบพันธุ์
3. ความรับผิดชอบในครอบครัว
4. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
5. การเกี่ยวพาราตี
6. การปฏิบัติตัวในชีวิตสมรส
7. การนัศพบระหว่างชายและหญิง
8. สุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือน
9. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และจิตใจในวัยรุ่น
10. การสอนเพศศึกษา
11. กามโรค

ผลการวิจัยปรากฏว่า จากการเปรียบเทียบระหว่างนิสิต 2 กลุ่ม มีความ

คิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องเพศศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในการจัดอันดับความชอบ ใน 11 เรื่องนี้ กลุ่มที่มีทัศนคติต่อความรับผิดชอบของครอบครัวได้คะแนนสูงสุด และกลุ่มที่มีทัศนคติต่อความสัมพันธ์ระหว่างเด็กชาย เด็กหญิง ในเรื่องการนัดพบ การเกี่ยวพาราสี และความสัมพันธ์อื่น ๆ ได้คะแนนต่ำ

เกอร์นีย์ (Gurney, 1966 : 1197 - B) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การยอมรับ การจัดนักเรียนเข้าเรียนตามระดับคะแนน และการจัดชั้นเรียน สำหรับวิชาเพศศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งคานีนิมในเรื่องเพศออกเป็น 8 ข้อใหญ่ แล้วนำเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ไปสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีอาชีพแตกต่างกัน 6 อาชีพ ได้แก่ แพทย์ นักการศึกษาสาขาประถมศึกษา (Elementary Educators) นักการศึกษาสาขามัธยมศึกษา (Secondary Educators) นักสังคมสงเคราะห์ เสมียนพนักงาน และนักกฎหมาย ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้ประสมปัญหา เรื่องเพศมาก่อน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนควรรับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา
2. การสอนเพศศึกษาควรจะมีการวางแผนต่อเนื่องกัน
3. ควรเริ่มสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป
4. การสอนเพศศึกษา ควรจะสอนรวมกันทั้งชายและหญิง นอกจาก บางเรื่องเท่านั้น เช่นการมีประจำเดือน การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และการเปลี่ยนแปลงทางเพศของวัยรุ่น
5. เรื่องที่ไม่ควรสอนในชั้นเรียนได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์

ไคแลนเดอร์ (Kilander, 1970 : 72 - 74) ได้กล่าวถึง กฎหมายเพศศึกษา แห่งอิลลินอยส์ (Illinois Sex Education Act) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสอน เพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เพื่อช่วยเหลือนักเรียน ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อให้เข้าใจ ความหมาย และความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็นพ่อแม่ และชีวิตครอบครัว
2. เพื่อให้รู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักนับถือบุคคลอื่น

ซึ่งจะทำให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ มีความรับผิดชอบ
ในครอบครัว

3. ให้เข้าใจและซาบซึ้งเรื่องเพศของมนุษย์ ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่
มนุษย์ทุกคนควรรู้ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องน่าอาย หรือเป็นเรื่องที่ผิด
4. ให้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์มีได้เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
ส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับสังคม ศีลธรรมจรรยา และศาสนาอีกด้วย
5. ให้เรียนรู้โทษและอันตรายจากการประพฤตินอกทางเพศของเด็กชาย
และเด็กหญิง เช่น การมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การรักรู้ก เป็นต้น
6. เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้เรียนรู้และได้ทราบข้อเท็จจริงเรื่อง
เพศ จากบิดามารดา ผู้ให้คำปรึกษา และหมอสอนศาสนา ฯลฯ
7. ให้เข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของ
เพศชาย และเพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์
8. ให้ความซาบซึ้งใน มารยาท ศีลธรรมจรรยา อันควรประพฤตินอก
ชาย หญิง ในการคบหาสมาคมในสังคม
9. ให้เข้าใจถึงปัญหาเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การฉ้อโกง
การมีโรค การสำเร็จความใคร่ เป็นต้น
10. ให้เรียนรู้ถึงกฎหมาย ขนบธรรมเนียม ประเพณี และศีลธรรมจรรยา
ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง การทำแท้ง การสมรสนอกกฎหมาย
ปัญหาโสเภณี เป็นต้น
11. ให้เข้าใจถึงเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ เช่น ลักษณะต่าง ๆ ที่พ่อแม่ถ่ายทอด
ต่อไปยังบุตรหลาน
12. ให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก
การปฏิบัติตัวของมารดาภายหลังการคลอด
13. ให้เรียนรู้ถึงปัญหาการเพิ่มประชากร และการวางแผนครอบครัว
14. ให้เรียนรู้ถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแกมโรค ตลอดจนให้เยาวชนได้รู้ถึง

วิธีป้องกันและรักษาภาวะโรค

ปอมเปียน (Pompian, 1970 : 3711 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง
โครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อรวบรวมและ
วิเคราะห์ความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 6 สํารวจทัศนคติของนักเรียนเกรด 6
ผู้ปกครองและครูที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยมีวิธีการดังนี้คือ ให้นักเรียนเกรด 6 จำนวน
62 คน รวมทั้งผู้ปกครองตอบแบบสอบถาม เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้จากโครงการเพศศึกษา
ไปแล้ว 3 ปี ก็ให้ตอบแบบสอบถามนั้นอีกครั้งหนึ่ง ทัศนคติของครูนั้นได้จากการเก็บบันทึก
ไว้ในระหว่างปีแรกไปจนถึงปีสุดท้ายของโครงการนี้

ผลการวิจัยพบว่า

1. ในตอนแรกนั้น นักเรียนเกรด 6 ส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับการ
สัมพันธ์ไม่ว่าใครถูกต้อง แต่หลังจากเรียนเพศศึกษาไปแล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำว่า
"เพศศึกษา" กว้างขวางขึ้น นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อโครงการนี้
 2. เด็กชายมีลักษณะเปิดเผยที่จะหาความรู้มากกว่าเด็กหญิง
 3. ในตอนแรกนั้นนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนโดยแยกเพศ และไม่ยอม
ให้ผู้ปกครองเข้าเยี่ยมชั้นเรียน
 4. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้เด็กได้ศึกษาเรื่องเพศของมนุษย์ ซึ่ง
โรงเรียนจะเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดที่จะช่วยให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน ตอนแรกผู้ปกครอง
ต้องการให้แยกชั้นเรียน แต่หลังจากที่เด็กได้เรียนไปแล้วก็ยอมรับในเรื่องนี้ และยังปรากฏว่า
ผู้ปกครองสนับสนุนการจัดสอนเพศศึกษาให้กว้างขวาง และยอมรับที่จะให้คำตอบแก่ครู ถ้ามี
ปัญหาเกิดขึ้นในโรงเรียน
 5. สำหรับครูนั้นตอนแรกต้องการความสนับสนุนจากชุมชนและไม่อาสาเป็น
ผู้รับผิดชอบในการพัฒนาและบริหารโครงการเพศศึกษา ครั้นตอนสิ้นสุดโครงการในปีที่ 3
ครูส่วนใหญ่เชื่อว่าเขาสามารถช่วยปรับปรุงโครงการเพศศึกษาใหม่ประสิทธิภาพดีขึ้นได้
- โลว์อิง (Lowing, 1972 : 6683 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการ
และความสนใจเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 จุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของ

นักเรียนเกรด 9 เกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในวิชาเพศศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบิคามารดา แพทย์ เสมียน ครูใหญ่ ครูสอนสุขศึกษา ผู้ให้คำปรึกษา และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่จะมีต่อการจัดสอนเพศศึกษาในระดับเกรด 9 การวิจัยครั้งนี้กระทำที่ Monroe County Community School Cooperation, Indiana.

จุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนเกรด 9 สนใจเรื่องกามโรคมมากที่สุด สนใจการนัดพบ ระหว่างชายและหญิงน้อยที่สุด
2. นักเรียนเกรด 9 สนใจปัญหาเรื่องเพศในสังคม และการศึกษาเรื่องเพศมากกว่าครูใหญ่
3. ครูใหญ่สนใจ ปัญหาของเด็กวัยรุ่น การเตรียมตัวเพื่อแต่งงาน พฤติกรรมทางเพศของบุคคล มากกว่านักเรียนเกรด 9
4. เด็กนักเรียนที่ยังไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา สนใจที่จะเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนมากกว่าภายนอกโรงเรียน
5. เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่นักเรียนเกรด 9 ต้องการและสนใจ มีความคล้ายคลึงกับเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ทางโรงเรียนจัด
6. โดยทั่วไปแล้วความเห็นเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 สอดคล้องกับความเห็นของนักเรียนมัธยมปลายมากที่สุด มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของบิคามารดา และครูสอนสุขศึกษาน้อย มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของผู้ให้คำปรึกษาน้อยที่สุด ผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นไม่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ
7. การสอนเพศศึกษา บางเรื่องควรจะสอนรวมเพศ บางเรื่องควรจะสอนแยกเพศ

เกริธ (Dearth, 1973 : 3172 - B) ได้ทำการวิจัย

เรื่อง ความคาดหวังของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อหลักสูตรเพศศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความมุ่งหวังของนักเรียน บิคามารดา และผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิตินิติที่ 1

และปีที่ 2 ทั้งชายและหญิง ในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลองบีช จำนวน 153 คน บิตามารคาของนิสิต 77 คน ผู้เชี่ยวชาญในการสอนเพศศึกษา 68 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มนิสิตและกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และกลุ่มบิตามารคาของนิสิตก็เห็นด้วย
2. ในการเลือกวิธีสอนเพศศึกษา และครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมักจะมีความเห็นสอดคล้องกัน กลุ่มบิตามารคาของนิสิต และกลุ่มนิสิต มีความเห็นไม่สอดคล้องกันน้อยที่สุด กลุ่มบิตามารคาของนิสิตที่มีความเห็นด้วยในการจัดสอนเพศศึกษาน้อยที่สุดในขณะที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ส่วนกลุ่มบิตามารคาของนิสิต และกลุ่มนิสิตมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มบิตามารคาของนิสิต และกลุ่มนิสิตแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการจัดสอนเพศศึกษา เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์เป็น 2 เท่าของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
4. ครูที่จะทำการสอนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เห็นว่าควรมีลักษณะดังนี้

- 4.1 จะเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา มีความจริงจัง (กลุ่มนิสิต กลุ่มบิตามารคา กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)
- 4.2 จะต้องเป็นผู้ที่สามารถเก็บความลับได้ (กลุ่มนิสิต)
- 4.3 ควรจะตอบคำถามของนักเรียนทุกคำถาม (กลุ่มนิสิต)
- 4.4 จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาอย่างดี (กลุ่มบิตามารคา กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)
- 4.5 จะต้องเป็นผู้ดำเนินการจัดวางโครงการสอนเพศศึกษา (กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

③ เร (Rae, 1974 : 7584 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องเพศศึกษาและทัศนคติของวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นซึ่งเป็นชนชั้นกลางในบริเวณรอบ ๆ กรุงวอชิงตัน คีซี ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 11 - 19 ปี จำนวน 135 คน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจผลในการจัด

ให้มีการสอนเพศศึกษาเกี่ยวกับเรื่องทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่ได้รับการศึกษาวิชาเพศศึกษาแล้วมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ มีใจกว้าง โดยเขามีความเชื่อดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่จะตัดสินใจเอง มากกว่าจะเป็นเรื่องที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหรือข้อบังคับของชุมชน
2. วัยรุ่นที่ได้รับการศึกษาเพศศึกษาแล้ว มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศอย่างถูกต้องเรียบร้อยมากขึ้น
3. เนื้อหาวิชาเพศศึกษามีได้เป็นเครื่องชักจูงให้มีการประพฤติผิดทางเพศ
4. วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความเชื่อว่า เพศศึกษาควรจะให้ความรู้ในเรื่องการคุมกำเนิดอย่างชัดเจน
5. วัยรุ่นที่ได้รับการศึกษาเพศศึกษาแล้ว ยังคงมีความกลัวเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ และกามโรค และการถูกข่มขืนว่ามีใหม่ความสัมพันธ์ทางเพศ

เหตุผลเบื้องหลังการตั้งสมมุติฐาน

จากการที่ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเพศศึกษามากมายแล้ว พอจะนำมาประมวลเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ กำหนดควรมีอายุประมาณ 16 ปี อายุวัยนี้จัดอยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) (Hurlock, 1959 : 4) เป็นวัยที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต จากเด็กจะกลายเป็นผู้ใหญ่ มีความอยากรู้อยากเห็นในปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ สิ่งแปลก ๆ ต่าง ๆ และเรื่องเพศ เริ่มสนใจที่จะมีเพื่อนต่างเพศและถือเป็นเรื่องที่สำคัญ (สมจิต ธนสุกาญจน์, 2508 : 76 - 77) เด็กในวัยนี้จะสนใจการปรับปรุงตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศ การปฏิบัติตนต่อเพศตรงกันข้าม การเลือกเพื่อนต่างเพศ (สุชา จันทน์เขม, 2516 : 99) และในการจัดสอนเพศศึกษามีความมุ่งหมายจะช่วยเหลือให้นักเรียนใหม่มีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ และ

พฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งจะเกิดประโยชน์แก่นักเรียนเป็นอันมาก ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงอาจจะถือเป็นแนวทางตั้งสมมุติฐานได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติที่คัดค้านกว่าที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2. บาร์นีย์ (Barney, 1967 : 56) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างเพศชาย และเพศหญิงชาวไทยไว้ว่า ชายไทยไม่ค่อยเก็บความรู้สึกเหมือนเพศหญิง เป็นบุคคลที่มีชีวิตขึ้นอยู่กับเหตุผลและจริยธรรมและมักจะตัดสินใจต่าง ๆ ภายเหตุผล ส่วนเพศหญิงเป็นเพศที่ค่อนข้างจะหวั่นไหว พยายามที่จะรักษาขนบธรรมเนียมและคุณค่าต่าง ๆ ของประเทศ นอกจากนี้ สมหวัง เล็กน้อย (สมหวัง เล็กน้อย, 2516 : 11) ได้กล่าวไว้ว่า โดยทั่วไปเพศชายมักจะเป็นเพศที่มีความอดทน เชื่อมั่นในตนเอง เปิดเผยขอบวิพากษ์วิจารณ์ และยอมรับในสิ่งใหม่ ๆ ส่วนเพศหญิงมักจะถูกอบรมให้อยู่ในกรอบประเพณี ทำให้มีอิสระในการกล้าพูดกล้าทำน้อยกว่าชาย อีกประการหนึ่ง เฮอร์ลอค (Hurlock, 1959 : 310 - 313) ได้กล่าวไว้ในวัยรุ่นตอนต้นเด็กหญิงจะมีวุฒิภาวะทางเพศเร็วกว่าเด็กชายประมาณ 2 ปี ซึ่งทำให้เด็กหญิงมีความสนใจในเรื่องเพศแตกต่างจากเด็กชาย ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงอาจจะถือเป็นแนวทางตั้งสมมุติฐานได้ว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่เรียน โรงเรียนชาย มีเพื่อนร่วมโรงเรียนเป็นเพศชายทั้งหมด จึงเป็นพวกที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เปิดเผย ขอบวิพากษ์วิจารณ์ และยอมรับในสิ่งใหม่ ๆ (สมหวัง เล็กน้อย, 2516 : 11) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนหญิงมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เพื่อนร่วมโรงเรียนเป็นเพศเดียวกัน มักจะถูกอบรมให้อยู่ในกรอบประเพณี พยายามที่จะรักษาขนบธรรมเนียม ไม่ค่อยกล้าที่จะแสดงออก (สมหวัง เล็กน้อย, 2516 : 11) ส่วนนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เพื่อนร่วมโรงเรียนมีทั้งเพศชายและเพศหญิง นักเรียนมักจะไม่ค่อยกล้าแสดงออก หรือวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องเพศต่อหน้าเพศตรงกันข้าม เพราะมีความอับอาย แต่เด็กเรียนบางคนก็เริ่มสนใจเพศตรงข้าม ดังที่ เฮอร์ลอค (Hurlock, 1959 : 312) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กอายุ 14 - 16 ปี เด็กชายจะเริ่มสนใจเด็กหญิง และบางคนก็เริ่มมีคู่รัก ดังนั้นในการ

ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงอาจถือเป็นแนวทางตั้งสมมุติฐานได้ว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายและโรงเรียนหญิง จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

4. เมื่อพิจารณาตามข้อเท็จจริงแล้ว การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพใด จะมีผลอย่างสำคัญต่อบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน และจะแตกต่างไปจากบรรยากาศ หรือสิ่งแวดล้อมภายในบ้านของบุคคลที่ประกอบอาชีพอื่นที่แตกต่างออกไป

(สนั่น ประจงจิตร, 2515 : 17) และจากผลการวิจัยของประสิทธิ์ พุ่มเพชร (ประสิทธิ์ พุ่มเพชร, 2515 : 67 - 70) พบว่า นักเรียนที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัญหาส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพต่างกัน ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงอาจถือเป็นแนวทางตั้งสมมุติฐานได้ว่า นักเรียนที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

5. การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ และบรรยากาศภายในบ้านของเด็ก นับว่ามีความสำคัญต่อบุคลิกภาพของเด็กมาก ดังที่ มุสเสน (Mussen, 1956 : 261) ศึกษาพบว่า พ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูบุตรแบบให้ความรัก ความใจเด็กอย่างมีเหตุผล คือปล่อยให้เด็กมีโอกาสเป็นอิสระในการช่วยเหลือตนเอง สนองความต้องการในทางความอยากรู้อยากเห็น จะทำให้เด็กมีความรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก ฟังตนเอง สามารถเผชิญชีวิตโดยไม่วิตกกังวล มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มหาวิทยาลัยมินนิโซตา (มหาวิทยาลัยมินนิโซตา, 2511 : 173) ได้ศึกษาพบว่า การลงโทษโดยไม่มีเหตุผลสมควรจะเป็นอันตรายมาก เช่น ทำให้เด็กเกิดความหวาดกลัวพ่อแม่ เพราะการลงโทษที่ไม่ยุติธรรมบ่อย ๆ หรือรุนแรง เด็กจะกลายเป็นคนพูดเพื่อหลีกเลี่ยงการลงโทษ และจะปลูกฝังนิสัยหลอกลวงขึ้น บาลวิน (Balwin, 1948 : 127 - 136) ได้ทำการศึกษาเด็กอายุ 4 ขวบ จำนวน 67 คน โดยให้ครูทำการสังเกตจับอันดับคุณภาพจากพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก ปรากฏว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ปกครองแบบประชาธิปไตย มักจะซุกซนก้าวร้าว ไม่ซื่อสัตย์ มีแผนในการดำเนินงาน อยากรู้อยากเห็น ไม่ชอบเป็นผู้นำ มักจะเป็นผู้นำกลุ่ม ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่ปกครองโดยวิธีเผด็จการ มักจะอยู่เงียบ ๆ เรียบร้อยไม่ก้าวร้าวต่อเพื่อน ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น

และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อยู่ในวงจำกัด ชอบเพื่อน กลุ่ และกลุ่ (Glueck and Glueck อ้างจากสมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2512 : 123)

ไคศึกษาเด็กชายเกเร 500 คน และเด็กดีอีก 500 คน พบว่าองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพ และพฤติกรรมต่าง ๆ นั้นก็คือ วินัยของพ่อแม่ ที่ชอบรมสั่งสอน ลูกหลานของตน ครอบครัวใดที่มีค่างกฎข้อมบังคับอย่างเข้มงวดให้เด็กประพฤติตามโดยมีไคค่านึงถึงความตองการ หรือระคับวิญญาวะของเด็ก เด็กจะเติบโตเป็นคนที่ไม่กล้าทักสินใจควยตนเอง ไม่ชอบออกควมคิเห็น ขาดควมเชื่อมั่นในตนเอง ดังนั้นในการศึกษาคนควาครั้งนี้ จึงอาจจะถือเป็นแนวทางตั้งสมมุติฐานไคว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบให้ควมรัก แบบหลงโทษ แบบคาคหวังจากเด็ก จะมีทัศนคติตอการที่จะจัดใ้มีการสอนเพศศึกษา แตกตางกัน

สมมุติฐานในการศึกษาคนควา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยไคตั้งสมมุติฐานในการคนควาไว้ดังนี้

1. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติที่ตอการที่จะจัดใ้มีการสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง จะมีทัศนคติตอการที่จะจัดใ้มีการสอนเพศศึกษาแตกตางกัน
3. นักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษาจะมีทัศนคติตอการที่จะจัดใ้มีการสอนเพศศึกษาแตกตางกัน
4. นักเรียนที่บิคามารคา หรือผู้ปกครองมีอาชีพตางกัน จะมีทัศนคติตอการที่จะจัดใ้มีการสอนเพศศึกษาแตกตางกัน
5. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูตางกัน จะมีทัศนคติตอการที่จะจัดใ้มีการสอนเพศศึกษาแตกตางกัน.

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ สุ่มมาจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนราษฎร์สวนกลาง ซึ่งคัดเลือกมาโดยวิธี Simple Random Sampling ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 635 คน ชาย 312 คน หญิง 323 คน จำแนกตามโรงเรียนและเพศได้ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและเพศ

โรงเรียน	ประเภท	จำนวน		รวม
		ชาย	หญิง	
โรงเรียนพระแม่มารีย์ชาย	ชาย	100	—	100
โรงเรียนเซนต์ดอมินิก	ชาย	106	—	106
โรงเรียนสมถวิลราชคำรี	หญิง	—	125	125
โรงเรียนสตรีสันติราษฎร์บำรุง	หญิง	—	106	106
โรงเรียนศรีวิกรม์	สหศึกษา	67	45	112
โรงเรียนสมาคมโรงเรียนราษฎร์	สหศึกษา	39	47	86
รวม		312	323	635

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

1. ข้อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 คำเลือก มีทั้งหมด 20 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) เท่ากับ 0.55 โดยให้นักเรียนอ่านคำจำกัดความและความหมายของเพศศึกษา ก่อนทำข้อทดสอบ

2. แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2.1 การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยร่วมกับ พิเชฐ ศิริวรรณกุล และ นิยม นิมตระกูล และได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

2.1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา

2.1.2 กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถาม

2.1.3 สร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2.2 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเป็นข้อความเชิงถาม เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา และมีกระดาษคำตอบแยกให้ต่างหาก

ตัวอย่างแบบสอบถาม

(0) การให้นักเรียนได้เรียนเพศศึกษาเป็นทางทำให้นักเรียนอยากทดลอง

(00) การไม่รู้เรื่องเพศจะเป็นอันตรายต่อตนเอง

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ข้อที่	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
(0)				✓	
(00)		✓			

2.3 การตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่าผู้ตอบมีความรู้สึกต่อข้อความนั้นอย่างไร ชี้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดของหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดาษคำตอบ

2.4 การตรวจให้คะแนน ✓

สำหรับแบบสอบถามที่เป็นข้อความไปในทางบวก การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

— ชีคของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึก หรือมีความคิดเห็นด้วยกับข้อความนั้นอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

— ชีคของ "เห็นด้วย" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึก หรือมีความคิดเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยกว่าของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 4 คะแนน

— ชีคของ "ไม่แน่ใจ" หมายถึง นักเรียนไม่แน่ใจในข้อความนั้น ให้ 3 คะแนน

— ชีคของ "ไม่เห็นด้วย" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึก หรือมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ให้ 2 คะแนน

— ชีคของ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึก หรือมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ให้ 1 คะแนน

สำหรับแบบสอบถามที่เป็นข้อความไปในทางลบ เกณฑ์ในการให้คะแนนจะเป็นไปในทางตรงกันข้าม

2.5 การทดลองเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 40 ข้อ ไปทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2547⁹¹ โรงเรียนวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 120 คน ชาย 60 คน หญิง 60 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ ดังนี้

2.5.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรส่วนวิฤติ t เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบ

จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แล้วเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีคุณภาพสูง ๆ คือมีค่า t ตั้งแต่ 1.98 ขึ้นไป ได้จำนวน 36 ข้อ

2.5.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากเลือกแบบสอบถาม ข้อที่มีคุณภาพสูงได้แล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจวิเคราะห์คะแนนข้อและข้อค้ของแต่ละคน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) ได้ค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับเท่ากับ 0.815 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.898

2.5.3 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง ผู้วิจัยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่งเท่ากับ 0.55 กับแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.799 เมื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้ว ปรากฏว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบสอบถามทัศนคติ และข้อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษามีลักษณะร่วมกันจริง ดังนั้นแบบสอบถามทัศนคติจึงมีค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างสูง (Adam, 1964 : 129)

3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

3.1 การสร้างแบบสอบถาม

3.1.1 กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย

ผู้สอนเพศศึกษา

หลักสูตรเพศศึกษา

การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

วิธีสอนและอุปกรณ์การสอน

ความร่วมมือของชุมชน

3.1.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้มาตราส่วน

ประมาณค่า 5 ระดับ

3.2 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเป็นข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา และมีกระดาษคำตอบแยกให้ต่างหาก

ตัวอย่าง แบบสอบถาม

(0) ผู้สอนเพศศึกษาคควรเป็นนายแพทย์

(00) ควรสอนเกี่ยวกับการเลือกคูครอง

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ข้อที่	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
(0)	✓				
(00)		✓			

3.3 การตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่ามีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นอย่างไร ชี้คเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดาษคำตอบ

3.4 การตรวจให้คะแนน คือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ชี้คของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็น
ด้วยกับข้อความนั้นอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

ชี้คของ "เห็นด้วย" หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยกับข้อความนั้น
แต่น้อยกว่าของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 4 คะแนน

ชี้คของ "ไม่แน่ใจ" หมายถึง นักเรียนไม่แน่ใจในข้อความนั้น
ให้ 3 คะแนน

ชี้คของ "ไม่เห็นด้วย" หมายถึง นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ให้ 2 คะแนน

ชี้ช่อง "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึง นักเรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
กับข้อความนั้น ให้ 1 คะแนน

3.5 การทดลองเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 90 ข้อ
ไปทดลองทดสอบกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดธาตุทอง ปีการศึกษา 2517 จำนวน
120 คน ชาย 60 คน หญิง 60 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์
แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้อัตราส่วนวิกฤต t เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบ
จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีคุณภาพสูง ๆ ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 1.98 ขึ้นไป ได้
จำนวน 60 ข้อ และแบบสอบถามเฉพาะนักเรียนชาย 6 ข้อ แบบสอบถามเฉพาะนักเรียนหญิง
6 ข้อ รวมแบบสอบถามทั้งหมด 72 ข้อ

3.5.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากเลือกข้อที่มีคุณภาพ
สูงได้แล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจให้คะแนนข้อ และข้อดีของแต่ละคน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น
โดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) ได้ค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับเท่ากับ 0.817 และค่า
ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.898

4. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

4.1 การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งประยุท วัชรศิษฐ์
(ประยุท วัชรศิษฐ์, 2514 : 64) ได้ปรับปรุงจากแบบสอบถาม Bronfenbrenner
Parent Behavior Questionnaire (BPB) แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับวัดการที่เด็ก
สามารถรับรู้ (Perceive) ในเรื่องที่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ปฏิบัติต่อคนในด้านการ
อบรมเลี้ยงดูสามลักษณะคือ การให้ความรัก (Loving) การลงโทษ (Punishment)
และแบบคาดหวังจากเด็ก (Demanding) อย่างละ 15 ข้อ และ วินิจ เกตุขำ
(วินิจ เกตุขำ, 2515 : 33 - 37) ได้ออกข้อทดสอบเพิ่มเติมอีก 15 ข้อ รวมเป็น
60 ข้อ ซึ่งถามเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1 ด้านการให้ความรัก

4.1.1.1 การอบรมเลี้ยงดู (Nurturance)

4.1.1.2 การให้รางวัลโดยการแสดงความรัก

(Affective Reward)

4.1.1.3 การให้ความเป็นมิตร (Instrumental

Companionship)

4.1.1.4 การให้ความใกล้ชิดชอบอยู่ (Affiliative

Companionship)

4.1.1.5 การตามใจ (Indulgence)

4.1.2 ด้านการลงโทษ

4.1.2.1 การทำให้ขาดการติดต่อกับคนอื่น (Social

Isolation)

4.1.2.2 การไม่ได้รับการยอมรับ (Expressive

Rejection)

4.1.2.3 การลงโทษให้เจ็บกาย (Physical

Punishment)

4.1.2.4 การตัดสิทธิพิเศษ (Deprivative of

Priviledges,

4.1.2.5 การเข้มงวดระเบียบวินัย (Principled

Discipline)

4.1.3 ด้านการคาดหวังจากเด็ก

4.1.3.1 การบอกให้ทราบถึงความต้องการ ของบิดามารดา
หรือผู้ปกครอง ที่ต้องการจากเด็ก (Prescriptive)

4.1.3.2 การให้ความคุ้มครองป้องกัน (Protectiveness)

4.1.3.3 การแสดงอำนาจ (Power)

4.1.3.4 การเคี่ยวเข็ญให้ทำอะไรต้องสำเร็จ

(Achievement Demands)

4.1.3.5 การลงโทษด้วยการแสดงออกด้านความรัก

(Affective Punishment)

4.2 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อความ ถามถึงการยอมรับเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครองในคนต่าง ๆ ดังกล่าว และมีกระดาษคำตอบแยกให้ต่างหาก

ตัวอย่าง แบบสอบถาม

(0) พ่อแม่บอกฉันในสิ่งที่ฉันต้องการทราบ

(00) พ่อแม่พูดว่าฉันสมควรจะถูกลงโทษ

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ข้อที่	ทุกครั้ง	เกือบทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
(0)		✓			
(00)					✓

4.3 การตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติตนตามอย่างนั้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดาษคำตอบที่แยกไว้ต่างหาก

4.4 การตรวจให้คะแนน คือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ขีดของ "ทุกครั้ง" หมายถึง พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติตนนักเรียนอย่างนั้นทุกครั้งไม่เว้นเลย ให้ 5 คะแนน

ขีดของ "เกือบทุกครั้ง" หมายถึง พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติตนนักเรียนอย่างนั้นเกือบทุกครั้ง แต่น้อยกว่าของ "ทุกครั้ง" ให้ 4 คะแนน

ชื่อของ "บ่อยครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน
 อย่างน้อยบ่อยครั้งที่เดียว แต่บ่อยกว่าของ "เกือบทุกครั้ง" ให้ 3 คะแนน

ชื่อของ "นาน ๆ ครั้ง" หมายถึง พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อ
 นักเรียนอย่างน้อยบ้างเล็กน้อย นาน ๆ ครั้ง ให้ 2 คะแนน

ชื่อของ "ไม่เคย" หมายถึง พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่เคยปฏิบัติ
 อย่างนั้นต่อนักเรียนเลย ให้ 1 คะแนน

ผู้ใดได้คะแนนด้านการให้ความรักสูง แสดงว่าได้รับการอบรม
 เลี้ยงดูแบบให้ความรัก ผู้ใดได้คะแนนด้านการลงโทษสูง แสดงว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดู
 แบบลงโทษ ผู้ใดได้คะแนนด้านการคาดหวังจากเด็กสูง แสดงว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดู
 แบบคาดหวังจากเด็ก

4.5 การทดลองเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบตามจำนวน 60 ข้อ
 ไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยครูพระนคร
 ปีการศึกษา 2517 จำนวน 100 คน นักเรียนชาย 53 คน นักเรียนหญิง 47 คน แล้ว
 นำผลมาวิเคราะห์ดังนี้

4.5.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์
 แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้อัตราส่วนวิกฤต t เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบ
 จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 % ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละ
 กลุ่ม คือ แบบให้ความรัก แบบลงโทษ แบบเรียกรองเอาจากเด็ก แล้วเลือกเอาเฉพาะ
 ข้อที่มีคุณภาพสูง ๆ ไว้จำนวน 30 ข้อ นำข้อสอบที่ได้มาจัดลำดับข้อเสียใหม่ โดยแบ่ง
 เป็นข้อ 1 - 10 ถามการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ข้อ 11 - 20 ถามการอบรมเลี้ยงดู
 แบบลงโทษ และข้อ 21 - 30 ถามการอบรมเลี้ยงดูแบบคาดหวังจากเด็ก

4.5.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากที่เลือกแบบสอบถาม
 ที่มีคุณภาพได้แล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจให้คะแนนข้อคู่และข้อคี่ของแต่ละคนแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น
 ของแบบสอบถามโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมด 4 ตอน คือ ข้อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แบบสอบถามการยอมรับเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงนำผลที่ได้จากการที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วจึงนำค่าคะแนนที่ได้จากการตรวจนั้นมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. พิจารณาเลือกคำตอบที่สมบูรณ์ โดยคำนึงถึงคำตอบทุกฉบับว่าได้คำตอบที่สมบูรณ์หรือไม่
2. ตรวจข้อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา หากคะแนนเฉลี่ยของข้อทดสอบได้เท่ากับ 13.3 แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะคำตอบที่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย สำหรับนำมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ไว้ว่า ผู้ที่ทำคะแนนได้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยเป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษาถูกต้องตามคำจำกัดความ และความหมายของเพศศึกษาคามที่ผู้วิจัยได้ให้ไว้ เพื่อทำความเข้าใจก่อนทำข้อทดสอบ
3. ตรวจและให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามตอนที่ 4 เพื่อพิจารณาตัดสินว่านักเรียนคนใดได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองแบบใด
4. วิเคราะห์ความถี่ของแบบสอบถามทัศนคติและความคิดเห็นซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามวิธีของเบสท์ (Best, 1959 : 188) โดยจัดกระทำตามลำดับดังนี้

- 4.1 หากความถี่ของแต่ละช่องรายการ แล้วแปลงเป็นอัตราส่วนร้อย
- 4.2 คูณอัตราส่วนร้อยในแต่ละช่อง ด้วยค่าน้ำหนักประจำช่องดังนี้

เห็นควยอย่างยิ่ง	5
เห็นควย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นควย	2
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	1

4.3 รวมผลพิพม์ที่ไคทง 5 ของ ของแต่ละขอคำถามเป็นค่าความสำคัญที่
ผู้ตอบประเมินแต่ละรายการ

4.4 ในการพิจารณาค่าความสำคัญว่าจะอยู่ในระดับใด ถ้อยแกมดังนี้

เห็นควยอย่างยิ่ง	450 - 500
เห็นควย	350 - 449.99
ไม่แน่ใจ	250 - 349.99
ไม่เห็นควย	150 - 249.99
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	100 - 149.99

5. จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกตามตัวแปรต่าง ๆ และทดสอบความแตกต่างของทัศนคติ
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาตามตัวแปรดังนี้

5.1 เพศชาย เพศหญิง

5.2 ประเภทโรงเรียน • แวงออกเป็น 3 ประเภทคือ

5.2.1 ประเภทโรงเรียนชาย

5.2.2 ประเภทโรงเรียนหญิง

5.2.3 ประเภทโรงเรียนสหศึกษา

5.3 อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แวงออกเป็น 4 กลุ่มคือ

5.3.1 อาชีพข้าราชการ

5.3.2 อาชีพค้าขาย

5.3.3 อาชีพรับจ้าง

5.3.4 อาชีพอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาชีพข้าราชการ ค้าขาย และรับจ้าง

- 5.4 การอบรมเลี้ยงดู แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ
- 5.4.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก
- 5.4.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ
- 5.4.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบคาดหวังจากเด็ก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคะแนนเฉลี่ยใช้สูตร (Guilford, 1956 : 54)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

2. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (Ferguson, 1966 : 67)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละตอน โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) ใช้สูตร (Garrett, 1966 : 143)

$$r_{\frac{1}{2}} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

4. ทดสอบความแตกต่าง คะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง และทดสอบความแตกต่าง คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามใช้สูตร (Edwards, 1958 : 139)

$$= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

5. หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ของความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา กับคะแนนทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ใช้สูตร (Garrett, 1966 : 143)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

6. การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบตัวเดียว (Single Factor Analysis of Variance) ใช้สูตร (Winer, 1962 : 53 - 55)

$$F = \frac{MS_{\text{between}}}{MS_{\text{within}}}$$

และถ้าพบว่าคะแนนของตัวแปรที่ทำการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะเปรียบเทียบในแต่ละคู่โดยใช้ (Studentized Range Statistic) แบบ Newman - Keul Method (Winer, 1962 : 101)

$$q = \frac{\bar{T}_j - \bar{T}_j}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

7. หาค่าอำนาจจำแนกและความยากง่ายของแบบสอบถามตอนเลือกตอบ
โดยใช้ตารางของ Chung-Teh Fan.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
s^2	แทน	ความแปรปรวน
s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of Freedom

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะเสนอตามลำดับสมมุติฐาน พร้อมทั้งการแปลผลประกอบ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม
2. ทักษะของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
การเปรียบเทียบทักษะของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

การสอนเพศศึกษา

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

1. การหาคาสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามทัศนคติ

เพื่อศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติของ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลในการศึกษามาจัดกระทำ และวิเคราะห์หาคาสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ความแปรปรวน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์หข้อมูล ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 คาสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามทัศนคติ

จำนวนขอ (n)	\bar{X}	s^2	S	r_{tt}
36	133.49	5000.66	70.71	.8928

ผลการวิเคราะห์หข้อมูลในตาราง 2 แสดงว่าแบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล มีความเชื่อมั่นสูงและมีค่าความแปรปรวนสูงด้วย

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการสอบถาม พบว่านักเรียนมีทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (จากเกณฑ์ในการให้คะแนน เกณฑ์เห็นด้วยอยู่ในระหว่าง 126.00 – 152.00) แสดงว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2. ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

การวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าความสำคัญ เพื่อหาความมากน้อยของทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาตามวิธีการ ของ เบสท์ (Best, 1959 : 188 - 190)

เกณฑ์สำหรับพิจารณาค่าความสำคัญนั้น ผู้วิจัยได้ตั้ง เกณฑ์ไว้ดังนี้

1. ถ้าขอความใดมีค่าความสำคัญเป็น 100 – 149.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อขอย่อยนั้น ไม่ดีที่สุด

2. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญ เป็น 150 – 249.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อชื่อย่อนั้น ไม่ดี
3. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญ เป็น 250 – 349.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อชื่อย่อนั้น ปานกลาง
4. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญ เป็น 350 – 449.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อชื่อย่อนั้นดี
5. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญ เป็น 450 – 500 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อชื่อย่อนั้น ดีที่สุด

2.1 วิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนทั้งหมดที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า "นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติที่คัดต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา" ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์หาค่าความสำคัญปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ทัศนคติของนักเรียนทั้งหมดที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
✓ 1	เพศศึกษาเป็นวิทยาการ ไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร	42.67	50.39	5.51	1.10	0.31	476.89
2	การปล่อยให้เด็กชนชายหาความรู้ทางเพศด้วยตนเองย่อมเป็นอันตราย	46.14	40.62	9.60	3.14	0.47	428.73

ตาราง 3 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
3	เพศศึกษาเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ทุกคนควรทราบ	40.15	43.93	10.70	4.09	1.10	417.85
4	คนที่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเพศจะมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว	36.22	48.03	13.70	1.25	0.78	417.60
5	การสอนเพศศึกษาจะให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งจำเป็นและความจริงของชีวิต	33.54	53.85	9.13	3.14	0.31	417.08
6	การสอนเพศศึกษาจะช่วยแก้ปัญหาข้อสงสัยในเรื่องเพศของนักเรียนได้	30.23	58.89	8.81	1.88	0.15	417.05
7	เพศศึกษาเป็นเรื่องที่นักศึกษาควรสอนอย่างเปิดเผย ไม่ทำให้เป็นเรื่องเล่นลิ้ม	30.23	54.17	13.88	1.59	0.62	413.23
8	การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโลนไม่ควรกล่าวถึง	1.10	4.72	8.81	51.33	34.01	412.34

ตาราง 3 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
9	เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ควรสอนแก่นักเรียนที่มีปัญหาทางเพศเท่านั้น	1.41	3.77	9.44	51.96	33.38	412.01
10	ความรู้สึกลงทางเพศยอมมีอิทธิพลต่อสภาพจิตใจของบุคคล	30.55	51.18	15.74	2.20	0.31	409.40
11	การสอนเพศศึกษาจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือเด็ก ไม่ใช่จัดขึ้นเพื่อทำลายเด็ก	34.17	44.25	18.58	2.04	0.94	408.61
12	การเรียนรู้เรื่องเพศจะช่วยให้ชีวิตครอบครัวมีความหมายยิ่งขึ้น	30.23	49.60	17.79	2.04	0.31	407.31
13	การไม่รู้เรื่องเพศจะเป็นอันตรายต่อตนเอง	34.48	44.88	14.17	5.82	0.62	406.69
14	การให้ความรู้เรื่องเพศอาจกล่าวได้ว่า "กันไว้ดีกว่าแก้"	27.08	54.96	15.27	2.20	0.47	405.92
15	เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	24.88	53.54	18.89	2.20	0.47	400.10

ตาราง 3 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการช่วยเหลือ					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
16	เพศศึกษาไม่ควรนำมา สอนให้แก่นักเรียน เพราะ ขัดกับวัฒนธรรมไทย	1.73	4.25	18.42	43.93	31.65	399.46
17	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ยังไม่มีวิจาร์ณานพอที่จะ เรียนรู้เรื่องเพศ	3.04	5.98	15.43	47.71	28.81	395.18
18	โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็น สถานที่ที่เหมาะสมในการ สอนเพศศึกษา	25.19	51.18	17.79	5.19	0.62	395.04
19	การเรียนรู้เรื่องเพศจะ ช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้า กับสังคมได้ดียิ่งขึ้น	22.36	50.86	23.77	2.83	0.15	392.36
20	การสอนเพศศึกษาช่วยให้ นักเรียนรู้จักเกียรติในการ ปฏิบัติระหว่างเพศ	23.14	49.60	22.20	4.72	0.31	390.45
21	เพศศึกษาจะช่วยให้บุคคล รู้จักควบคุมอารมณ์ทางเพศ ให้เหมาะสม	22.04	49.13	25.03	2.99	0.78	388.57

ตาราง 3 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
22	การสอนเพศศึกษาจะ ช่วยลดปัญหาของเด็ก วัยรุ่น	25.35	40.94	30.70	2.36	0.62	387.95
23	การไม่รู้เรื่องเพศยอม เป็นอันตรายต่อครอบครัว และสังคม	25.82	43.77	23.14	6.14	1.10	386.98
24	การสอนเพศศึกษาจะช่วย ให้เยาวชนรู้จักยับยั้งชั่งใจ ในเรื่องเพศ	19.84	46.29	29.60	3.46	0.78	380.86
25	เพศศึกษาจะช่วยลด ปัญหาเกี่ยวกับกามโรคได้	18.11	44.72	33.22	3.30	0.62	376.31
26	การจัดให้มีการสอนเพศ ศึกษาในโรงเรียน จะ เป็นการชี้โพรงให้กระรอก	1.41	7.08	28.03	42.67	20.78	374.24
27	ปัญหาสุขภาพจิตส่วนหนึ่ง เกิดจากการไม่รู้เรื่องเพศ	13.85	49.76	30.39	5.03	0.94	370.46
28	เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหา เกี่ยวกับอาชญากรรมทาง เพศได้	19.84	34.64	39.05	5.82	0.62	367.17

ตาราง 3 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
29	การเรียนรู้เรื่องเพศจะเป็นคนเหตุแห่งการเกเรของเด็ก	1.41	5.98	28.50	42.83	21.25	366.44
30	การที่เด็กไม่เข้าใจเรื่องเพศ อาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษาของเด็กได้	20.00	37.16	30.39	10.70	1.73	362.94
31	ทุกคนจะรู้เรื่องเพศได้เองตามธรรมชาติโดยไม่ต้องมีการสอน	3.77	11.33	27.87	35.43	21.57	359.61
32	เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับเด็ก	4.40	14.64	19.37	40.31	21.25	359.28
33	การเรียนรู้เรื่องเพศจะทำให้คนมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย	2.20	8.50	35.59	36.69	17.00	357.73
34	การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่มีอันตรายแต่อย่างใด	15.74	31.02	48.18	4.25	0.78	356.60

ตาราง 3 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นควย	ไม่เห็นควย อย่างยิ่ง	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
35	ทุกคนจะรู้เรื่องเพศไค เองเมื่อเติบโตเป็น ผู้ใหญ่แล้ว	?	?	?	?	?	342.73
36	ควรสอนเพศศึกษา เพื่อ สนองความอยากรู้อยาก เห็นของนักเรียน	13.54	37.48	20.94	22.51	5.51	330.97
	เฉลี่ย	26.11	33.70	19.09	14.14	6.94	367.84

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3 พบว่านักเรียนทั้งหมดมีทัศนคติที่ต่ำที่สุดในเรื่องเพศศึกษาเป็นวิทยากรไม่ใช่เรื่องตามกอนาจาร มีค่าความสำคัญ 476.89 ลำดับรองลงมาได้แก่ การปล่อยให้เด็กชนชายหาความรู้ทางเพศควยตนเองยอมเป็นอันตราย มีค่าความสำคัญ 428.73 ส่วนทัศนคติในเรื่อง ควรสอนเพศศึกษา เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียนนั้น มีค่าความสำคัญต่ำที่สุด คือ มีค่าความสำคัญ 330.97

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย จะเห็นได้ว่าค่าความสำคัญเป็น 367.84 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นควย แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติที่ต่อกองการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2.2 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอน
เพศศึกษาของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

เพื่อเป็นการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อ 2 ที่ว่า "นักเรียนชาย
และนักเรียนหญิง จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้
จำแนกข้อมูลตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง แลวนำมาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้
t - test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

	N	\bar{x}	s^2	S	t
นักเรียนชาย	312	143.11	5173.52	71.92	3.42**
นักเรียนหญิง	323	123.88	4827.81	69.48	
รวม	635	166.99			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4 พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมี
ทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า "นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มี
การสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" โดยนักเรียนชายมีทัศนคติที่ดีมากกว่านักเรียนหญิง

2.3 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอน
เพศศึกษาของนักเรียน โรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา

เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง
และโรงเรียนสหศึกษา ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ซึ่งเป็นการทดสอบ
สมมุติฐานที่ทั้งไว้ในข้อ 3 ที่ว่า "นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และ

โรงเรียนสหศึกษา จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผู้วิจัย
ได้จำแนกตามประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเปรียบเทียบโดยใช้ F - test
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างทัศนคติที่มี
ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาของนักเรียน โรงเรียนชาย
โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างโรงเรียน	2	1207.53	603.76	3.07*
ภายในกลุ่ม	633	124159.29	196.14	
รวม	635	125366.82		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 5 พบว่า นักเรียนในโรงเรียนชาย โรงเรียน
หญิง และโรงเรียนสหศึกษา มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างในแต่ละคู่ด้วย
Studentized Range Statistic ดังตาราง 6

ตาราง 6 การทดสอบความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
เป็นรายคู่ระหว่างนักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และ
โรงเรียนสหศึกษา

ประเภทโรงเรียน	คะแนนเฉลี่ย	โรงเรียนหญิง	โรงเรียนสหศึกษา	โรงเรียนชาย
		138.91	140.14	142.22
โรงเรียนหญิง	138.91	—	1.23	3.31*
โรงเรียนสหศึกษา	140.14		—	2.08
โรงเรียนชาย	142.22			—
	r		1	2
	q (r, 634)		2.77	3.31
	$\sqrt{\frac{MS_{error}}{n}} \cdot q (r, 634)$		2.65	3.17

* ค่า q มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 6 พบว่า นักเรียนโรงเรียนชายมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนในโรงเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนโรงเรียนชายมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนโรงเรียนสหศึกษาแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาก็มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนโรงเรียนหญิง แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน

2.4 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอน
 เพศศึกษาของนักเรียนแยกตามอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง
 เพื่อเป็นการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อ 4 ที่ว่า "นักเรียนที่บิดา
 มารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
 ต่างกัน" ผู้วิจัยจึงได้จำแนกข้อมูลตามอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ของกลุ่มตัวอย่าง
 แล้วนำมาเปรียบเทียบโดยใช้ F - test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้
 การสอนเพศศึกษาของนักเรียนที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพ
 ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่มอาชีพของบิดามารดา	3	418.06	139.35	0.68
ภายในกลุ่มอาชีพของบิดามารดา	631	129152.47	204.67	
รวม	634	129570.53		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 7 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน
 เพศศึกษาของนักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มี
 นัยสำคัญทางสถิติ จึงอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพ ข้าราชการ
 ค้าขาย รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาชีพข้าราชการ ค้าขาย และรับจ้าง มีทัศนคติ
 ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.5 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน
 เพศศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

เพื่อเป็นการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อ 5 ที่ว่า "นักเรียนที่ได้รับ

การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผู้วิจัยจึงได้จำแนกข้อมูลตามการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเปรียบเทียบโดยใช้ F - test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การอบรมเลี้ยงดู	2	794.66	397.33	2.26
	632	110941.95	175.54	
รวม	634	111736.61		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 8 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่ได้รับอบรมเลี้ยงดู แบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบคาดหวังจากเด็ก มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

การวิเคราะห์ความคิดเห็น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยและหาค่าความสำคัญของความคิดเห็น จากจำนวนความถี่ทั้งหมดในขั้นตอนตามวิธีการของเบสต์ (Best, 1959 : 188 - 190)

เกณฑ์สำหรับพิจารณาค่าความสำคัญนั้น ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ไว้ดังนี้

1. ถ้าขอความถี่มีความสำคัญเป็น 100 – 149.99 ถือว่าความคิดเห็น
ของนักเรียนที่มีต่อขอยอนัน ไม่เห็นควยอย่างย้ง
2. ถ้าขอความถี่มีความสำคัญเป็น 150 – 249.99 ถือว่า ความคิดเห็น
ของนักเรียนที่มีต่อขอยอนัน ไม่เห็นควย
3. ถ้าขอความถี่มีความสำคัญเป็น 250 – 349.99 ถือว่าความคิดเห็น
ของนักเรียนที่มีต่อขอยอนัน ไม่เนใจ
4. ถ้าขอความถี่มีความสำคัญเป็น 350 – 449.99 ถือว่าความคิดเห็น
ของนักเรียนที่มีต่อขอยอนัน เห็นควย
5. ถ้าขอความถี่มีความสำคัญเป็น 450 – 500 ถือว่าความคิดเห็น
ของนักเรียนที่มีต่อขอยอนัน เห็นควยอย่างย้ง

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 7 ตอนคือ

- 3.1 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อผู้สอนเพศศึกษา
- 3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพศศึกษา
- 3.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา
- 3.4 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา
- 3.5 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อความร่วมมือของชุมชน
- 3.6 ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้

เฉพาะนักเรียนชาย

- 3.7 ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้

เฉพาะนักเรียนหญิง

- 3.1 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อผู้สอนเพศศึกษา

เพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อผู้สอนเพศศึกษาว่า
ผู้สอนเพศศึกษาควรจะเป็นใคร มีคุณวุฒิและบุคลิกภาพอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หา
ค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	ครูที่สอนเพศศึกษาคควรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี	55.43	42.04	2.04	0.31	0.15	452.20
2	ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นนายแพทย์	27.40	42.04	20.00	9.92	0.62	385.62
3	ครูที่สอนเพศศึกษาควรเป็นครูที่มีบุตรแล้ว	14.33	39.68	26.14	15.59	4.25	344.22
4	ครูที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษาคือครูสอนวิชาชีววิทยา	8.97	34.80	40.00	14.33	1.88	334.59
5	เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูทุกคนสอนได้โดยให้มีการอบรมผู้สอนก่อน	10.70	43.93	16.22	21.88	7.24	328.88
6	ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครูที่สอนวิชาสุขภาพศึกษา	13.22	34.64	22.20	25.19	4.72	326.36
7	ครูที่สอนเพศศึกษาคควรมีอายุต่ำกว่า 35 ปี	6.61	21.57	35.74	28.50	7.55	291.10

ตาราง 9 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
8	ผู้สอนเพศศึกษาคควรจะเป็นพยาบาลประจำโรงเรียน	5.51	16.22	32.91	39.84	5.51	276.35
9	ครูที่สอนเพศศึกษาคควรเป็นครูชาย	3.46	11.33	35.90	35.43	13.85	255.03
	เฉลี่ย	16.26	32.11	25.93	20.54	5.14	333.75

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 9 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับผู้สอนเพศศึกษานั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ครูที่สอนเพศศึกษาคควรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี เป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ 452.20 อันดับรองไคแก่ ผู้สอนเพศศึกษาคควรเป็นนายแพทย์ มีความสำคัญ 385.62 แต่นักเรียนมีความเห็นไม่แน่ใจว่า ครูที่สอนเพศศึกษาคควรเป็นครูชาย มีความสำคัญ 255.03 เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา ดังปรากฏตามตาราง 9 มีความสำคัญ 333.75 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพศศึกษา

เพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพศศึกษาว่า หลักสูตรเพศศึกษาคควรประกอบทวยเนื้อหาอย่างไรบ้าง ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ขอมูลปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 10 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	ควรสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น	50.07	48.50	0.78	0.31	—	447.31
2	ควรสอนเกี่ยวกับความผิดและผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศ	45.66	48.50	3.77	1.10	0.94	436.75
3	ควรสอนเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างความรักและความใคร่	42.99	48.89	3.03	2.83	0.15	431.41
4	ควรสอนเกี่ยวกับมรรยาทศีลธรรมจรรยาอันควรประพฤติของชายและหญิง	38.11	55.43	4.56	1.41	0.47	429.24
5	ควรสอนเรื่องความผิดปกติทางเพศ	37.16	57.32	3.62	1.41	0.47	429.23
6	ควรสอนเรื่องการเจริญเติบโตของคนในวัยต่างๆ	33.54	62.67	2.83	0.62	0.31	428.42

ตาราง 10 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นควย	ไม่เห็นควย อย่างยิ่ง	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
7	ควรสอนเรื่องการครองชีวิตสมรส วิชาการปฏิบัติให้เหมาะสมที่จะเป็นสามีและภรรยาที่ดี	41.25	48.18	7.71	2.20	0.62	427.12
8	ควรสอนเรื่องส่วนต่างๆ และหน้าที่อวัยวะสืบพันธุ์	33.85	49.05	5.98	0.62	0.47	425.10
9	ควรสอนเรื่องโรคจิตทางเพศ	33.54	57.63	7.08	1.25	0.47	422.43
10	ควรสอนธรรมชาติของการปฏิสนธิ และการอบรมเลี้ยงดูเด็ก	33.22	57.00	8.03	1.25	0.47	421.16
11	ควรสอนเกี่ยวกับการทำงานและสร้างหลักฐานอันมั่นคงก่อนแต่งงาน	37.95	48.81	9.13	3.46	0.62	419.92
12	ควรสอนเกี่ยวกับสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์	31.96	57.63	8.97	0.94	0.47	419.58
13	ควรสอนเรื่องความรู้สึกลงทางเพศ	28.03	55.27	12.11	3.30	1.25	405.41

ตาราง 10 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นควย	ไม่เห็นควย อย่างยิ่ง	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
14	ควรสอนเกี่ยวกับการเลือก คูครอง	28.66	47.71	14.17	8.18	1.25	394.26
15	ควรสอนการสืบพันธุ์ของ สัตว์เซลล์เดียวและหลาย เซลล์	12.75	62.83	15.27	7.08	2.04	377.08
16	ควรสอนเกี่ยวกับกามโรค และโรคของอวัยวะสืบพันธุ์	36.37	40.47	4.25	2.67	0.47	362.29
	เฉลี่ย	35.33	54.49	1.08	2.42	0.65	421.34

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 10 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ
ที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา นั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่า
ควรสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น เป็นอันดับหนึ่ง
มีค่าความสำคัญ 447.31 อันดับรองไ้แก่ เรื่องเกี่ยวกับความผิด และผลเสียจากการ
ประพฤตินอกทางเพศ มีค่าความสำคัญ 436.75 อันดับสุดท้ายไ้แก่เรื่องกามโรคและโรค
ของอวัยวะสืบพันธุ์ มีค่าความสำคัญ 362.29

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่
จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องเนื้อหาในหลักสูตรคงปรากฏตามตาราง 10 มีค่า
ความสำคัญ 421.34 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นควย.

3.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา เพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษาว่า ควรจะจัดและดำเนินการเพศศึกษาอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้ วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ขอมูลปรากฏดังตาราง 11

ตาราง 11 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัยของนักเรียน	38.58	54.33	4.88	1.10	1.10	428.16
2	ทางโรงเรียนเชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศศึกษาบางเป็นครั้งคราว	33.54	58.26	5.82	1.57	0.78	422.12
3	ควรจัดแยกวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ	42.04	42.51	10.86	3.77	0.78	421.14
4	เมื่อนักเรียนถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ครูควรตอบให้ตรงคำถามมากที่สุด	34.64	51.81	10.70	2.51	0.31	412.87

ตาราง 11 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นควย	ไม่เห็นควย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
5	ในการจัดสอนเพศศึกษานั้น ควรจัดใหม่เนื้อหาทางคาน สังคม ศีลธรรม และ วัฒนธรรมใหม่ากพอ ๆ กับ เนื้อหาคานกายวิภาค สรีร วิทยา และอนามยทาง เพศศึกษา	28.97	52.28	12.28	5.35	1.10	402.61
6	การสอนเพศศึกษาควรจะ สอนนักเรียนรวมทั้งชั้น	22.67	51.96	13.38	9.13	2.83	402.42
7	ควร เริ่มสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษา	25.19	57.16	12.59	3.77	1.25	401.15
8	โรงเรียนควรจัดให้มีการ แนะแนวทางคานปัญหาเพศ	24.56	55.11	16.85	2.51	0.94	399.75
9	การติดตามและประเมินผล มีความสำคัญต่อการสอน เพศศึกษาอย่างยิ่ง	27.24	47.87	21.88	2.67	0.31	398.97

ตาราง 11 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
10	การจัดสอนเพศศึกษา ไม่ควรสอนแบบใช้ห้อง ประชุมใหญ่บรรยายโดย มีนักเรียนเข้าฟังจำนวน มาก ๆ แต่ควรแบ่งกลุ่ม ย่อย กลุ่มละ 20 - 30 คน	32.75	43.30	13.38	7.55	2.99	395.18
11	โรงเรียนควรจัดให้ นักเรียนชาย และนักเรียน หญิงมีโอกาสเล่นและทำ กิจกรรมร่วมกันโดยไม่มี การแบ่งเพศ	29.60	42.83	16.53	7.71	3.30	387.63
12	ควรให้โรงเรียนทำหน้าที่ สอนเพศศึกษา	13.54	49.44	23.46	10.07	3.46	359.44
13	ในโรงเรียนสหศึกษานักเรียน จะได้ความรู้ทางเพศศึกษา ดีกว่าโรงเรียนที่มีเฉพาะ นักเรียนชายหรือมีเฉพาะ นักเรียนหญิง	20.94	31.49	30.70	13.07	3.77	352.67

ตาราง 11 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นควย	ไม่เห็นควย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
14	ครูควรเอาปัญหาเรื่องเพศ ของนักเรียนทั่วไปมาเล่า ในชั้นเพื่อเป็นตัวอย่าง แก่นักเรียนคนอื่น	19.05	43.77	14.80	14.64	7.71	351.72
15	การเรียนเพศศึกษา นักเรียนชายและนักเรียน หญิงควรจะเรียนรวมกัน	17.32	27.55	21.41	20.47	13.22	315.19
16	ควรจัดวิชาเพศศึกษาสอด แทรกเข้าไว้ในวิชา สุขศึกษา	11.33	33.22	19.21	28.66	7.55	312.03
17	ควรเริ่มสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นอนุบาลศึกษา	7.87	16.69	20.47	43.77	11.18	266.24
18	ควรให้ทางบ้านทำหน้าที่ สอนเพศศึกษา	3.30	14.96	27.71	40.47	13.54	253.95
	เฉลี่ย	24.06	42.97	16.43	12.15	4.22	371.56

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 11 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษานั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัยของนักเรียนเป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ 428.16 อันดับรองไคแก่ ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศศึกษาบ้างเป็นครั้งคราว มีค่าความสำคัญ 422.12 อันดับสุดท้ายไคแก่ ควรให้ทางบ้านทำหน้าที่สอนเพศศึกษา ค่าความสำคัญ 253.95

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษากังปรากฏตามตาราง 11 มีค่าความสำคัญ 371.56 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

3.4 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาเพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาว่า ควรจะใช้วิธีสอนแบบใดและมีอุปกรณ์การสอนชนิดใดบ้าง ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ขมมูลปรากฏดังตาราง 12.

ตาราง 12 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญแพทย์หรือพยาบาลมาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ	47.71	48.18	3.30	0.62	0.15	422.56
2	ในการสอนเพศศึกษาจะตองเลือกเนื้อหาที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน	39.68	51.49	6.45	1.88	0.47	427.94

ตาราง 12 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
3	ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ภาพยนตร์ สไลด์ และโทรทัศน์ประกอบ						
	การสอน	44.88	38.58	12.12	3.77	0.62	423.24
4	ควรจัดให้มีกล่องปัญหาสำหรับคำถาม และตอบปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษา						
		36.22	50.86	10.55	2.20	0.15	420.74
5	ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ภาพถ่าย แผนภูมิ และทุนจำลองประกอบการสอน						
		35.27	44.25	14.36	4.40	1.10	406.33
6	เมื่อเคมีปัญหาอย่าทราบบส่วนหัว ครูตองคอยให้คำตอบเป็นการส่วนตัว						
	เสมอ	32.28	49.44	11.96	4.88	1.41	406.21
7	ควรมีตำราเพศศึกษาเพื่อใช้สำหรับคนควา						
		28.66	48.50	17.63	3.77	1.41	399.14
8	การสอนเพศศึกษาควรเป็นแบบสนทนาและอภิปราย						
		28.81	50.07	13.85	5.66	1.57	398.77

ตาราง 12 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
9	ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนคนควาหาความรู้เรื่องเพศ จากหนังสือพิมพ์ วชิทยุ โทรทัศน์ และวารสารต่าง ๆ เพราะจะได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น	21.10	48.50	19.37	7.08	3.93	375.70
10	ควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวนครัว และเลี้ยงสัตว์ เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์	19.21	50.55	19.21	7.55	3.46	374.44
11	ในการสอนเพศศึกษาให้ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนให้มาก	23.46	39.05	25.03	9.76	2.67	370.78
12	ควรพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่นพาไปสวนสัตว์เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น	19.68	38.74	25.63	12.44	4.09	357.42
	เฉลี่ย	31.41	46.52	14.96	5.34	1.75	400.44

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 12 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษานั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญแพทย์ หรือพยาบาลมาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ เป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ 442.56 อันดับรองได้แก่ ในการสอนเพศศึกษาจะต้องเลือกเนื้อหา ที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน มีความสำคัญ 427.94 อันดับสุดท้ายได้แก่ ควรพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่น พาไปสวนสัตว์ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น มีความสำคัญ 357.42

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์ดังปรากฏในตาราง 13 มีความสำคัญ 400.44 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

3.5 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อความร่วมมือของชุมชน

เพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องความร่วมมือของชุมชนเป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 13

ตาราง 13 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องความร่วมมือของชุมชน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
1	ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆเช่นจิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาลฯ	45.66	45.66	7.40	0.62	0.62	435.00

ตาราง 13 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นควย	ไม่เห็นควย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
2	สถาบันการศึกษาในชุมชน ควรจะเริ่มจัดวิชาเพศศึกษา ไว้ในหลักสูตรได้แล้ว	40.31	43.14	13.70	2.20	0.62	420.23
3	สังคม หรือ ชุมชน และ โรงเรียนควรร่วมมือกัน ริเริ่มวางแผนการจัดการ สอนเพศศึกษาได้แล้ว	31.81	52.91	13.07	1.57	0.62	413.66
4	สมาคมครู ผู้ปกครอง (ถ้ามี) ควรจะใคร่เริ่มการ จัดวางแผนการสอน เพศศึกษาควย	22.36	59.37	15.74	2.20	0.31	401.21
5	ปัจจุบัน บิดา มารดา หรือผู้ปกครองควรให้ ความรู้เรื่องเพศแก่บุตร ธิดา	20.94	45.22	21.57	9.13	2.51	373.46
	เฉลี่ย	32.22	49.38	14.29	3.14	0.94	408.71

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 13 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ
ที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องความร่วมมือของชุมชนนั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่า

ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ฯลฯ เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ 435.00 อันดับรองได้แก่ สถาบันการศึกษาในชุมชนควรจะเริ่มจัดวิชาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรได้แล้ว ค่าความสำคัญ 420.23 อันดับสุดท้ายได้แก่ ปัจจุบัน บิดา มารดา หรือผู้ปกครองควรให้ความรู้เรื่องเพศแก่บุตร ธิดา ค่าความสำคัญ 373.46

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องความร่วมมือของชุมชน ดังปรากฏในตาราง 13 มีค่าความสำคัญ 408.71 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

3.6 ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้

เฉพาะนักเรียนชาย

เพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้เฉพาะนักเรียนชาย ว่าเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด และเนื้อหาวิชาควรประกอบด้วยรายละเอียดอะไรบ้าง ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ขอมูลปรากฏดังตาราง 14

ตาราง 14 ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้เฉพาะนักเรียนชาย

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	ควรสอนเรื่องโทษและอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี	64.74	32.56	1.60	0.64	0.32	460.34

ตาราง 14 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นควย	ไม่เห็นควย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
2	ควรรสอนเรื่องโทษและ ประโยชน์ของการสำเร็จ ความใคร่ (Masturbation)	52.24	44.23	2.56	0.64	0.32	447.40
3	ควรรสอนเรื่องโทษของ ลักเพศ ในเพศชาย (Homosexual)	48.71	44.87	3.84	2.56	—	439.67
4	ควรรสอนเรื่องหน้าที่ของ อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย	45.51	49.35	3.84	1.28	—	439.03
5	ควรรสอนเรื่องส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์ของ เพศชาย	45.51	49.35	3.84	1.28	—	439.03
6	ควรรสอนเรื่องการหลั่ง น้ำกามเวลาหลับ (Wet dream)	38.14	44.55	11.21	3.84	2.24	412.45
	เฉลี่ย	49.14	44.17	4.48	1.70	0.48	435.82

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน ตาราง 14 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้เฉพาะนักเรียนชายนั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรรสอนเรื่อง

โทษและอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี เป็นอันับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ 460.34
 อันับรองไคแก่ เรื่องโทษและประโยชน์ของการสำเร็จความใคร่ (Masturbation)
 มีค่าความสำคัญ 447.40 อันับสุดท้ายไคแก่ เรื่องการหลั่งน้ำกามเวลาหลับ (Wet dream)
 ค่าความสำคัญ 412.45

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อ
 การที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้ เฉพาะนักเรียนชาย
 ดังปรากฏในตาราง 14 มีค่าความสำคัญ 435.82 อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

3.7 ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้
 เฉพาะนักเรียนหญิง

เพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการที่จะจัด
 ให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้ เฉพาะนักเรียนหญิงว่า เห็นด้วย
 มากน้อยเพียงใด และเนื้อหาวิชาควรประกอบด้วยรายละเอียดอะไรบ้าง ผู้วิจัยจึงได้
 วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 15

ตาราง 15 ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้
 เฉพาะนักเรียนหญิง

อัน ับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
1	ควรสอนเรื่องการมีระคู และการปฏิบัติที่ถูกตอง ระหวางการมีระคู	57.58	40.24	1.85	0.30	—	454.71

ตาราง 15 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
2	ควรสอนเรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มมีระดู	43.96	51.70	3.40	0.61	0.31	438.32
3	ควรสอนเรื่องโทษของลักษณะเพศหญิง (Lesbian)	44.89	46.43	7.43	0.30	0.92	433.98
4	ควรสอนเรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะหมดระดู (Menopaus)	39.62	53.86	5.26	0.92	0.30	431.46
5	ควรสอนเรื่องส่วนต่างๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง	37.77	53.25	7.12	1.85	—	426.91
6	ควรสอนเรื่องหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง	36.22	49.53	11.14	2.47	0.61	418.19
	เฉลี่ย	43.34	49.17	6.03	1.08	0.36	431.47

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 15 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้เฉพาะนักเรียนหญิงนั้น นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่า ควรสอน

เรื่องการเมืองมีระดู และการปฏิบัติที่ถูกต้องของระหวางการเมืองมีระดู เป็นอันคัมหนึ่ง มีค่าความสำคัญ 454.71
 454.71 อันดับรองไคแก่ เรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มมีระดู มีค่าความสำคัญ 438.32
 อันดับสุดท้ายไคแก่ เรื่องหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง
 ค่าความสำคัญ 418.19

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้ เฉพาะนักเรียนหญิง
 ดังปรากฏในตาราง 15 มีค่าความสำคัญ 431.47 อยู่ในเกณฑ์เห็นควย.

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. เพื่อศึกษาวานักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาต่างกันหรือไม่
3. เพื่อศึกษาวานักเรียนในโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาต่างกันหรือไม่
4. เพื่อศึกษาวานักเรียนที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาต่างกันหรือไม่
5. เพื่อศึกษาวานักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาต่างกันหรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราษฎร์ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 โรงเรียน คือ โรงเรียนพระแม่มารี (ชาย) โรงเรียนเซนต์คาทอลิก โรงเรียนสตรีสันติราษฎร์บำรุง โรงเรียนสมถวิล ราชคําริ โรงเรียนสมาคมโรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนศรีวิกรม์ เป็นนักเรียนชาย 312 คน นักเรียนหญิง 323 คน รวมทั้งสิ้น 635 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา
2. แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
4. แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ซึ่ง ประยุทธ์ วัชรวิชัย นิสิตปริญญาโท

สาขาแนะแนวการศึกษา ปีการศึกษา 2513 ได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของ Bronfenbrenner ชื่อ "Bronfenbrenner Parent Behavior Questionnaire" (B P B) .

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้คำนวณสิ่งต่อไปนี้

1. อัตราส่วนร้อยละ และค่าความสำคัญ
2. คะแนนเฉลี่ย
3. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ t - test และ

F - test

5. ใช้ Studentized Range Statistic เพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในแต่ละคู่ หลังจากทดสอบค่า F แล้ว เมื่อปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปรากฏว่า

1.1 นักเรียนทั้งหมดมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยส่วนรวมแล้วนักเรียนมีความเห็นด้วย มีค่าความสำคัญ 367.84 นักเรียนมีทัศนคติที่ดีที่สุดในเรื่อง เพศศึกษาเป็นวิทยากร ไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร

1.2 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนชายมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนหญิง

1.3 นักเรียนในโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนโรงเรียนชายมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนในโรงเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนโรงเรียนชายมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนโรงเรียนสหศึกษา แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาก็มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนโรงเรียนหญิง แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน

1.4 นักเรียนที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีอาชีพ ข้าราชการ ค้าขาย รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

1.5 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบคาดหวังจากเด็ก มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2.1 ความคิดเห็นในเรื่องการสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าคุณครูที่สอนเพศศึกษาควรมีความรู้เรื่อง เพศศึกษาเป็นอย่างดี โดยมีค่าความสำคัญเป็นอันดับแรก

2.2 ความคิดเห็นในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น โดยมีความสำคัญเป็นอันดับแรก 447.31

2.3 ความคิดเห็นในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัยของนักเรียน โดยมีความสำคัญเป็นอันดับแรก 428.16

2.4 ความคิดเห็นในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญแพทย์หรือพยาบาลมาให้ความรู้คำแนะนำ เกี่ยวกับปัญหาทางเพศ โดยมีความสำคัญเป็นอันดับแรก 442.56

2.5 ความคิดเห็นในเรื่องความร่วมมือชุมชนในการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนควรได้รับความร่วมมือ จากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ฯลฯ โดยมีความสำคัญเป็นอันดับแรก 435.00

2.6 ความคิดเห็นในเรื่องเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้เฉพาะนักเรียนชาย พบว่านักเรียนชายมีความคิดเห็นว่าการสอนเรื่องโทษและอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี โดยมีความสำคัญเป็นอันดับแรก 460.34

2.7 ความคิดเห็นในเรื่องเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้เฉพาะนักเรียนหญิง พบว่านักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่าการสอนเรื่องการมีระดู และการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างการมีระดู โดยมีความสำคัญเป็นอันดับแรก 454.71

อภิปรายผล

การอภิปรายผลในการวิจัยครั้งนี้ จะกระทำตามลำดับสมมุติฐาน และความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้

1. จากสมมุติฐานข้อ 1 ที่ว่า "นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา" ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว นักเรียนมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 มีทัศนคติที่คัดค้านการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา มีความสำคัญ 367.84

จะเห็นว่าผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์ (สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์, 2514 : 253 - 254) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเชิงสนับสนุนให้มีการจัดสอนเพศศึกษา และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของบรรเทา อุทัยทัศน์, (บรรเทา อุทัยทัศน์, 2515 : 166-173) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อการสอนเพศศึกษา พบว่า ครูทั้งสองเพศโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นสนับสนุนการจักสอนเพศศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เดิร์ธ (Dearth, 1973 : 3172 - B) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องความคาดหวังของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อหลักสูตรเพศศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นิสิต บิคา มารคา และผู้ปกครองนิสิต และผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันในการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

การที่ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐาน และผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ อาจเนื่องมาจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดอยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) (Hurlock, 1959 : 4) ซึ่งเป็นวัยที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความอยากรู้อยากเห็น เริ่มสนใจและมีเพื่อนต่างเพศ และถือเป็นสิ่งที่สำคัญ (สมจิต ชนสุกาญจน์, 2508 : 76 - 77) เด็กในวัยนี้จะสนใจการปรับปรุงตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศ การปฏิบัติตนต่อเพศตรงกันข้าม การเลือกเพื่อนต่างเพศ (สุชา จันทน์แถม, 2516 : 99) และในการจัดสอนเพศศึกษาก็มีความมุ่งหมายจะช่วยเหลือนักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ และพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างมาก ท้ายเหตุผลคงที่กล่าวแล้ว จึงเป็นผลทำให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยส่วนรวมมีทัศนคติที่คัดค้านการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2. จากสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า "นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระคับ .01

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรางค์ศรี เมาส์วัสถ์ (สุรางค์ศรี เมาส์วัสถ์, 2514 : 253 - 254) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูชายมีความคิดเห็นแตกต่างจากครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ครูชายมีความคิดเห็นในเชิงที่เห็นด้วยมากกว่าครูหญิง และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปอมเปียน (Pompian, 1970 : 3711 - 1) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องโครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า เด็กชายมีลักษณะที่หาความรู้ทางเพศศึกษาอย่างเปิดเผยมากกว่าเด็กหญิง

การที่ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ อาจเนื่องมาจากนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีบุคลิกภาพและความสนใจต่างกัน ดังที่ บาร์นีย์ (Barney, 1967 : 56) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างเพศชาย และเพศหญิงชาวไทยไว้ว่า ชายไทยไม่ค่อยเก็บความรู้สึกเหมือนเพศหญิง เป็นบุคคลที่มีชีวิตขึ้นอยู่กับเหตุผลและจริยธรรม และมักจะตัดสินใจต่าง ๆ ด้วยเหตุผล ส่วนเพศหญิง เป็นเพศที่ค่อนข้างจะหัวเก่า พยายามที่จะรักษามนุษยธรรมนิยมประเพณีของไทยไว้ และ เซอร์ลอค (Hurlock, 1959 : 310 - 313) กล่าวว่าในระยะวัยรุ่นตอนต้น เด็กหญิงจะมีวุฒิภาวะทางเพศเร็วกว่าเด็กชายประมาณ 2 ปี ซึ่งทำให้นักเรียนหญิงมีความสนใจในเรื่องเพศเร็วกว่าเด็กชายในวัยเดียวกัน จึงทำให้นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

3. จากสมมุติฐานข้อ 3 ที่ว่า "นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาโรงเรียนชาย และโรงเรียนสตรี จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษามีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระคับ .05

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 โรงเรียน พบว่า นักเรียนโรงเรียนชายมีทัศนคติที่คัดค้านการที่จะจัดให้มี

การสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนโรงเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนโรงเรียนชายมีทัศนคติที่คัดค้านที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนโรงเรียนสหศึกษา แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนโรงเรียนสหศึกษามีทัศนคติที่คัดค้านที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนโรงเรียนหญิง แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การที่นักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และนักเรียนโรงเรียนสหศึกษามีทัศนคติที่คัดค้านที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกัน ย่อมจะมีบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ตลอดจนได้รับการอบรมสั่งสอนแตกต่างกัน เช่น นักเรียนโรงเรียนชายมีเพื่อนร่วมโรงเรียนเป็นนักเรียนชายทั้งหมด โรงเรียนหญิงก็มีเพื่อนร่วมโรงเรียนเป็นนักเรียนหญิงทั้งหมด ย่อมจะมีความสนใจ และความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน ถึงที่สมหวัง เล็กน้อย (สมหวัง เล็กน้อย, 2516 : 11) โคลดลาวว่า โดยทั่ว ๆ ไป เพศชายมักจะเป็นเพศที่มีความอดทน เชื่อมั่นในตนเอง เปิดเผย ชอบวิพากษ์วิจารณ์และยอมรับในสิ่งใหม่ ๆ ส่วนเพศหญิงมักถูกอบรมให้อยู่ในกรอบประเพณี ทำให้มีอิสระในการกล่าวพูดกล้าหาญน้อยกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์ (สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์, 2514 : 245) ที่ว่า ภัยเหตุที่ว่าชนบทรอบเนียบประเพณีของไทยเรา ถือว่าเพศหญิงจะต้องมีความเรียบร้อย อีกทั้งประกอบกับที่ว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามในสังคมไทยเรา ซึ่งไม่ควรกล่าวถึง เพศชายจึงมีการแสดงออกในเรื่องเพศมากกว่าเพศหญิง ก็อาจจะเป็นสาเหตุให้นักเรียนในโรงเรียนชาย มีความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาแตกต่างไปจากนักเรียนโรงเรียนหญิง ส่วนในโรงเรียนสหศึกษา มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เพื่อนร่วมโรงเรียนมีทั้งเพศชายและเพศหญิง นักเรียนมักจะไม่ค่อยกล้าแสดงออก และวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องเพศค่อนข้างเพศตรงกันข้าม เพราะเป็นเรื่องน่าอับอาย และไม่สมควรฐานข้อที่ 2 ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีทัศนคติคัดค้านที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษามีทัศนคติคัดค้านที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

4. จากสมมุติฐานข้อ 4 ที่ว่า "นักเรียนที่บิคา มารคา หรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่บิคา มารคา หรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่บิคา มารคา หรือผู้ปกครองมีอาชีพ ข้าราชการ ค้าขาย รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดอยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น ซึ่ง ทวีร์สมิ์ ธนาคม (ทวีร์สมิ์ ธนาคม, 2514 : 300) กล่าวว่า ความสนใจใหม่ที่สำคัญประการหนึ่งของวัยรุ่น ก็คือความแตกต่างระหว่างเพศ โดยทั่วไปวัยรุ่นเริ่มสนใจเด็กหญิง มีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ พยายามเสาะแสวงหาความรู้ทางเพศจากแหล่งต่าง ๆ ถ้าเด็กไม่ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง ก็จะเป็นทางให้เด็กประพฤตินอกทางเพศได้ง่าย เด็กได้รับความรู้ทางเพศจากสิ่งแวดล้อมหลายแหล่งด้วยกัน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์ อีกประการหนึ่งนักเรียนที่บิคามารคา หรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ซึ่งทำให้บรรยากาศภายในบ้านแตกต่างกัน แต่สภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน บิคา มารคา หรือผู้ปกครองต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ จึงไม่มีเวลาพอที่จะสั่งสอนอบรมบุตรหลานจากเหตุผลดังกล่าวแล้ว ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีบิคา มารคา หรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ก็ไม่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

5. จากสมมุติฐานข้อ 5 ที่ว่า "นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบคาดหวังจากเด็ก มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเรื่อง

เพศศึกษาเป็นเรื่องที่เด็กมีความสนใจมาก และเริ่มสนใจตั้งแต่วัยทารก ดังที่ فروยด์ (ประมวล กิดคินสัน, 2515 : 6) โคอิชบายไวว่า มนุษย์รู้จักความพอใจทางเพศมาตั้งแต่ยังเป็นทารก เมื่อเติบโตขึ้นมีอายุประมาณ 4 - 6 ขวบ เด็กเกิดมีปัญหาทางเพศ คือปรารถนาจะไหวพ้อของตนตายเสีย เพราะเกิดความกลัวว่าพอจะมาแย่งความรักไปจากตน เกิดเป็นปม ซึ่ง فروยด์ เรียกว่า Oedipus Complex และเมื่อเด็กเจริญเติบโต เขาสู่วัยรุ่น เด็กก็เริ่มสนใจเพศตรงข้าม ซึ่ง โสเมรัสม์ จันทรประภา (โสเมรัสม์ จันทรประภา, 2515 : 13) โคอิชบายไวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ความรักทางเพศค้นคว้าตามธรรมชาติ โดยที่เด็กวัยรุนคิดว่าตนเป็นผู้ใหญ่แล้ว ควรจะมีความรักทางเพศอย่างผู้ใหญ่ ทางเพศเหมือนกัน ซึ่งจะพบว่าเด็กในวัยนี้พยายามหาความรู้เอาเอง จากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ถ้าไม่ได้รับการกล่อมเกล่าให้แสดงออกอย่างถูกต้องตามท่วงท่าของครองธรรม และโดยวิธีที่เหมาะสมที่ควรแล้ว จะเป็นผลร้ายต่อตัวเองและต่อสังคมด้วย แต่ในปัจจุบันนี้สังคมไทยของเราเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของโลก และตามอารยธรรมของประเทศอื่นที่ เข้ามามีอิทธิพล เสรีภาพในการแสดงออกซึ่งความรักในทางเพศสะดวกกว่าแต่ก่อน ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์เรื่องเพศได้โดยง่าย อีกประการหนึ่งในสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน พ่อ แม่ มีภาระกิจอย่างอื่นต้องปฏิบัติมาก ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมาบีบบังคับ จนทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาพอเพียงที่จะอบรมเลี้ยงดูเด็ก และใฝ่อบรมการอบรมเลี้ยงดูเด็กไปให้กับโรงเรียนเสียเป็นส่วนมาก (ประยุทธ์ วัชรกษิษฐ์, 2514 : 48) ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูทางบ้านจึงไม่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็กมากนัก จากเหตุผลดังที่กล่าวแล้ว นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันจึงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

6. เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ผู้สอนเพศศึกษาคควมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ปัจจุบันนี้นักเรียนได้รับความรู้ เรื่องเพศศึกษาจากแหล่งต่าง ๆ หลายแหล่ง และยากที่จะกล่าวถึงความแน่ใจว่าแหล่งใดให้ความรู้ที่ถูกต้อง จึงทำให้นักเรียนเกิดความคับข้องใจ ดังนั้นเมื่อจะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน

นักเรียนจึงมีความคิดเห็นว่า ผู้ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษาพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เป็นอันดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น นักเรียนจะเอาใจใส่กับรูปร่างของตนเองมากขึ้น เด็กจะนึกถึงความเปลี่ยนแปลงของตนอยู่ตลอดเวลา เด็กวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่รู้สึกกังวล ไม่สบายใจ ไม่พอใจในการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของตน (ทวีรัสมิ์ ชนาคม, 2514 : 292)

นักเรียนจึงมีความต้องการจะเรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ เพื่อจะได้ปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัยของเด็ก เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนมีความสงสัย และคับข้องใจเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้เรียกอวัยวะเพศ หรือแม้กระทั่งคำพูดที่เกี่ยวกับเพศว่าจะเรียกอย่างไรจึงจะถูกตรงตามความนิยมของสังคมและไม่เป็นไปในลักษณะที่เป็นคำหยาบ หรือไม่สุภาพ ดังนั้น นักเรียนจึงต้องการทราบคำศัพท์หรือคำพูดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศเพื่อจะนำไปใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ส่วนเรื่อง วิธีสอนและอุปกรณ์การสอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ในบางโอกาส โรงเรียนควรเชิญแพทย์หรือพยาบาลให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความเชื่อว่า ผู้ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาได้คือ และถูกต้องน่าเชื่อถือได้คือ นายแพทย์ หรือพยาบาล เพราะวิชาความรู้เกี่ยวกับเพศซึ่งนักเรียนเคยได้อ่านจากหนังสือหรือได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน ส่วนมากแล้วเขียนโดยนายแพทย์ทั้งสิ้น ในเรื่องความร่วมมือของชุมชนพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในการสอนเพศศึกษาควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความเข้าใจว่าเพศศึกษายังเป็นเรื่องใหม่ในสังคมไทย ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา (โดยเฉพาะครู) ยังมีน้อย และมีประสบการณ์ในคานเพศศึกษาน้อยด้วย อีกประการหนึ่งแนวความคิดเกี่ยวกับเพศศึกษายังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย ฉะนั้นจึงมีความคิดเห็นว่าควรจะได้รับความร่วมมือจากบุคคลหลายสาขา ซึ่งมีความรู้ความชำนาญทางคานเพศศึกษา มาช่วยในการจัดการสอนเพศศึกษา ซึ่งจะช่วยให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สำหรับ

ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้เฉพาะนักเรียนชาย พบว่า
 นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรสอนโทษและอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณีเป็นอันดับหนึ่ง
 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ปัจจุบันนี้ จากสถิติของกรมอนามัยรายงานว่า จำนวนผู้ป่วยเป็นกามโรค
 ที่เป็นนักเรียนมีจำนวนมาก และมีแนวโน้มจะสูงขึ้น และการที่นักเรียนป่วยเป็นกามโรคก็
 เนื่องมาจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จัดอยู่ในวัยรุ่น มีความอยากรู้อยากเห็น
 อยากรทดลอง และเพื่อสนองความต้องการทางเพศ จึงได้ไปเที่ยวหญิงโสเภณี แต่ก็มี ความ
 คับข้องใจ สงสัย และมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับอันตรายและโทษจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี
 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของโลว์อิง (Lowing, 1972 : 6683 - A) ซึ่งได้ทำการ
 วิจัยเรื่องความต้องการและความสนใจเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 พบว่า นักเรียน
 เกรด 9 สนใจเรื่องกามโรคมากที่สุด ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นว่าควรสอนเกี่ยวกับอันตราย
 และโทษจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี เพื่อจะก่อให้เกิดความรู้และหาทางป้องกันแก้ไขให้ถูกต้อง
 ส่วนความคิดของนักเรียนหญิงที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้เฉพาะนักเรียนหญิง พบว่า
 นักเรียนหญิง มีความคิดเห็นว่าควรสอนเกี่ยวกับการมีระดู และการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่าง
 การมีระดู เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนหญิงทุกคนจะต้องพบกับสภาพการ
 เปลี่ยนแปลงของร่างกาย คือการมีระดู อาจมีความสงสัย และบางคนอาจตกใจ เมื่อมี
 ระดูครั้งแรก ทำให้เกิดความวิตกกังวล และไม่ทราบวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างการมีระดู
 อีกประการหนึ่งนักเรียนได้รับข้อมูลที่ไมถูกต้องเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ถูกต้องในขณะมีระดู เช่น
 ห้ามกินน้ำแข็ง ห้ามกินน้ำมะพร้าว ฯลฯ ดังนั้น จึงมีความคิดเห็นว่าควรจะสอนเรื่องการ
 มีระดูและการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างการมีระดู นอกจากนี้เมื่อพิจารณาคำความสำคัญโดยเฉลี่ย
 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง ผู้สอนเพศศึกษา
 หลักสูตรเพศศึกษา การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา วิธีสอนและอุปกรณ์ และความร่วมมือ
 ของชุมชน อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงว่าถ้าจะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนแล้ว
 นักเรียนมีความคิดเห็นว่าควรจะดำเนินการจัดตามวิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว

ข้อเสนอแนะ

1. งานการวิจัย

1.1 ควรจะไ้มีการศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาซ้ำอีก โดยจัดกระทำกับกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดอื่น ๆ หรือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประเทศ เพราะการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะนักเรียนในกรุงเทพมหานคร ยังไม่เป็นตัวแทนของนักเรียนส่วนใหญ่

1.2 ควรจะไ้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษากับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความเกรงใจ ค่านิยมทางสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง คุณธรรมแห่งพลเมืองดี เป็นต้น

1.3 ควรจะไ้ทำการศึกษาเรื่องนี้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีการนับถือศาสนาต่างกัน

2. งานการศึกษา

2.1 ควรจัดตั้งคณะกรรมการวางแผนและดำเนินการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2.2 ควรมีการตั้งเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติและคัดเลือกครูผู้สอนเพศศึกษา และจัดให้มีการอบรมครูประจำการ (Inservice - training) ใ้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร วิธีสอน และการผลิตอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา

2.3 ควรจัดพิมพ์เอกสารต่าง ๆ หนังสือแบบเรียนหรือบทความเกี่ยวกับเพศศึกษาที่มีเนื้อหาที่ถูกต้องใหม่มากยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนไ้ศึกษาคนควหาความรู้เพิ่มเติม

2.4 ควรปรับปรุงโครงการแนะแนวให้เห็นความสำคัญของปัญหาทางเพศ และจัดใ้มีบริการให้คำปรึกษาหารือทางเพศในโรงเรียนมัธยม เพื่อช่วยแก้ปัญหทางเพศ และทำใ้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษาไ้ดียิ่งขึ้น

2.5 ควรประสานงานกับผู้ปกครอง หน่วยงานต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือในการวางแผนในการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2.6 จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นว่าควรจัดแยกวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ มีความสำคัญ 421.14 ซึ่งขัดแย้งกับความคิดเห็นของนายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี, 2509 : 65) ที่ว่าการสอนเพศศึกษาควรจะต้องถือว่าเป็นการสอนนอกหลักสูตร ควรไปสอนในเวลาว่างจากการสอนวิชาสามัญทั่วไป การสอนจะต้องไม่มีหลักสูตรจำกัดลงไป ไม่มีอยู่ในตารางสอน ไม่มีการสอบ ดังนั้น ถ้าหากจะมีการวิจัยในแนวเดียวกันนี้ ควรจะมีการเปรียบเทียบระหว่างการสอนเพศศึกษาโดยจัดแยกเป็นวิชาหนึ่ง ในหลักสูตร กับการสอนนอกหลักสูตร วิธีใดจะได้ผลดีกว่ากัน เพื่อจะได้ทราบผลที่แน่นอนยิ่งขึ้น.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

-) คณะอนุกรรมการอบรมวัฒนธรรมทางจิตใจสำหรับเด็ก สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ
สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ แนวสอนเพศศึกษา โรงพิมพ์ไทยเซม 2501, 36 หน้า.
- คหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย, สมาคม พัฒนาการของครอบครัวและเด็ก โรงพิมพ์
วิบูลย์กิจ 2512.
- ณัฏ แพรเพชร การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็กกับความคิดสร้างสรรค์
และความเกรงใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตศึกษา 3 ปริญญาโท
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสามมิตร 2517, 84 หน้า.
- ทวีรัสมิ์ ธนาคม และคณะ พัฒนาการของครอบครัวและเด็ก โรงพิมพ์วิบูลย์กิจ 2514,
378 หน้า.
- เทือก กุสุมา ณ อุษยา "ควรให้เด็กรู้เรื่องเพศในโรงเรียนหรือไม่" วารสารเนชั่นแนล
15 : 6 - 14 ตุลาคม - ธันวาคม 2513.
- นิกิต กุสึทสิน "เพศศึกษา" วิทยาศาสตร์ 11 : 1061 - 1067 พฤศจิกายน 2512.
- บรรเทา อุทัยทัศน์ ความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อ
การสอนเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2515, 174 หน้า.
- ประมวล คิคคินสัน ทฤษฎีจิตวิทยาว่าด้วยบุคลิกภาพ จินตมณฑการพิมพ์ กาลสินธุ์
2515, 126 หน้า.

ประยูร วัชรเกษม ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและระดับความมุ่งหวังในการเรียนของนักเรียนชั้น ม.ศ.3
โรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปรินซ์นิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 77 หน้า.

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาทางค่านิยม สังกะ การเรียน และ
ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล
กับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร ปรินซ์นิพนธ์
ศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 76 หน้า.

เปลื้อง ณ นคร "เพศศึกษา" วิทยาสาร 28 : 10 - 11 10 กันยายน 2517.

มโนมัย สุนทรเวช ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 135 หน้า.

มหาคไทย, กระทรวง กรมตำรวจ รายงานสถิติคดีอาญาทั่วไป 43 ประเ 2510-
2516 (อค์สำเนา)

มินนิโซตา มหาวิทยาลัย สถาบันสวัสดิการเด็ก การเลี้ยงดูและอบรมเด็ก สภาวิจัย
แห่งชาติ (แปล) 2511, 272 หน้า.

วินิจ เกตุชา การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ กับความคึกคักสร้างสรรค์
ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในจังหวัดสุโขทัย
ปรินซ์นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515,
106 หน้า.

สนั่น ประจงจิตร การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และโรงเรียน
มัธยมแบบธรรมคา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2514
ปรินซ์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 134 หน้า.

- สมจิตา ธนสุกาญจน์ ตำราวิชาครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิชาครูตอน 3 จิตวิทยา
องค์การคทาของคุรุสภา 2508, 207 หน้า.
- สมหวัง เล็กน้อย ทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครที่มีต่อ
โศกทัศน์ปรกรณ ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2516, 142 หน้า.
- เสนอ อินทรสุขศรี "เพศศึกษา" วิทยาสาร 1 : 26 - 28 1 มกราคม 2509
- เสนอ อินทรสุขศรี "ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ" วารสารวิทยศึกษา 3 : 36 - 39
มีนาคม 2514.
- สรศักดิ์ ศรีเพ็ญ ความรัก และการมโนในเด็ก หนังสือชุดเพศศาสตร์ ภาค 2 โรงพิมพ์-
สนิพนธ์การพิมพ์ 2514, 292 หน้า.
- "สรุปผลการสัมมนาปัญหาในการบริหารโรงเรียนราษฎร์" วารสารครูศาสตร์ 6 - 7 :
75 - 76 ตุลาคม 2516 - มกราคม 2517.
- สาธิตารณสุข, กระจ่าง กรมอนามัย รายงานสถิติผู้ป่วยกามโรค พ.ศ. 2512 - 2516
(อค์สำเนา)
- สารภี สุทธิเสวนต์ ทัศนคติ และความสนใจของครู และผู้ปกครองของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น ของโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา
ปรียญานิพนธ์ ค.ม. คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 81 หน้า.
- สุชา จันทน์เฒ จิตวิทยาวัยรุ่น โอเคียนส์โตร์ 2516, 276 หน้า.
- สุชาดิ โสไมประยูร "เพศศึกษา" ศูนย์ศึกษา 3 : 34 - 35 ตุลาคม 2511.
- สุชาดิ โสไมประยูร การสอนสุขศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2514, 167 หน้า.

สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์ ความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดพระนคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 273 หน้า.

โสมาตรัม จันทร์ประภา การบริหารทางจิตใจสำหรับเด็กวัยรุ่น ไทยวัฒนาพานิช 2515,
250 หน้า.

อานนท์ อรรถวิเศษ
อารีย์ รั้วพงษ์กุล การสำรวจความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนบางแห่งในเขตจังหวัดพระนคร
ปี 2508 วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 97 หน้า.

โอกาส ชรรฆานิช "ครองชีวิตตามวัยให้เหมาะสม" ขวัญเรือน 67 : 120 - 123
มิถุนายน 2517.

Adam, Geogia Sachs, Measurement and Evaluation in Education,
Psychology and Guidance, Holt Rinehart and Winston, New
York, 1964, 654 pp.

Balwin Alfred L., "Socialization and Parent - Child Relationship"
Child Development, Vol. 19 : September 1948.

Barry, S.J. Jean, A Study in Attitude Change, Cornell Thailand Project,
May, 1967, No. 7 p. 56.

Best, John W., Research in Education, Englewood Cliffs, N.J.,
Prentice - Hall, 1959, 320 pp.

Burke, Susan, Responsible Parenthood and Sex Education, International
Planned Parenthood Federation, London, 1970, 136 pp.

Dearth, Paul Byron, "Curriculum Expectations of Sex Education in
Schools as Perceived by Relevant Groups," Dissertation
Abstracts International, Vol. 33, No.7 : 3172 - B, January,
1973.

Edwards, Allen Louis, Statistical Analysis, Rinehart & Company,
Inc., New York, 1958, 234 pp.

Ferguson, George A, Statistical Analysis in Psychology and Education,
McGraw - Hill Book Company, New York, 1966, 446 pp.

- Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, David McKay Company, Inc., New York, 1966, 491 pp.
- Good, Carter V., Dictionary of Education, McGraw-Hill Book Company, New York, 1973, 681 pp.
- Guilford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, McGraw-Hill Book Company, New York, 1956, 565 pp.
- Gurney, Henry John, "Acceptable Concepts, Grade Placement, and Class Organization for Sex Education in Schools," Dissertation Abstracts International, Vol. 27 : 1197 - B, October 1966.
- Hurlock, Elizabeth B., Developmental Psychology, McGraw-Hill Book Company Inc., New York, 1959, 645 pp.
- Kilander, H. Frederick, Sex Education in the Schools, The Macmillan Company, London, 1970, 435 pp.
- Lin, Babara B., "A Peak at Sex Education in a Midwestern Community," The Journal of School Health, 8 : 462 - 465, October, 1973.
- Lowing, Lawrence Francis, "Expressed Needs and Interests as a Basis of Sex Education for Ninth Grade Students," Dissertation Abstracts International, Vol. 32, No.12 : 6685 - A, June, 1972.
- Lucas, Gerald, "Sex Education Today," The Magazine of the World Health Organization, 31, 34 - 37, July - August, 1969.
- MacCarry, Juhasz Anne, "Understanding Adolescent Sexual Behavior in a Changing Society," The Journal of School Health, Vol. LIII, No.3 : 149 - 154, March, 1969.
- Mussen, Paul Henry, and Conger, John Janeway, Child Development and Personality, Harper and Brother, New York, 1956, 445 pp.
- Nunnally, Jum C., Test and Measurement, McGraw-Hill Book Company, New York, 1959, 446 pp.
- Pompian, Helen Kilmer, "A Study of the Initiation of a Sex Education Program in Elementary School with and Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of their Attitude and these of their Parents and Teachers," Dissertation Abstracts International, Vol. 30, No. 9 : 3711 - A, March, 1970.
- Rae, Sonya, "Sex Education and Adolescent Attitudes," Dissertation Abstracts International, Vol. 34 No. 12 : 7584 - A, June, 1974.

- Remmers, Hermann H., Introduction to Opinion and Attitude Measurement, New York, Harper, 1954, 437 pp.
- Segal, Zev, "A Comparison of Sex Education Attitudes of Graduate Students in Elementary Education and Graduate Students in Secondary Education," Dissertation Abstracts International, Vol. XXIV, No. 2 : 708, August, 1963.
- Winer, B.J., Statistical Principles in Experimental Design, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1962, 672 pp.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

(ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ)

และ

(ควอำนาจจำแนกของแบบสอบตาม)

(1)

ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกที่ได้จากการวิเคราะห์แบบทดสอบ
ตอนที่ 1 ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา

ข้อที่	P	r	ข้อที่	P	r
1	.94	.22	11	.81	.72
2	.92	.34	12	.76	.53
3	.90	.57	13	.74	.26
4	.90	.57	14	.67	.58
5	.89	.60	15	.62	.36
6	.88	.45	16	.59	.84
7	.87	.64	17	.52	.53
8	.86	.66	18	.48	.47
9	.84	.53	19	.42	.29
10	.84	.27	20	.38	.20

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามตอนที่ 2 ทักษะคิของนักเรียน
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	5.1457	19	3.1746
2	6.5615	20	4.6987
3	3.2533	21	3.5349
4	3.8346	22	3.3458
5	5.8417	23	5.8993
6	3.8600	24	5.3736
7	5.1438	25	2.8583
8	5.0925	26	2.5279
9	3.6767	27	3.5087
10	6.9878	28	4.1170
11	4.6702	29	4.8886
12	4.5904	30	4.5740
13	2.2567	31	4.1916
14	3.5963	32	4.0315
15	5.9790	33	4.8402
16	3.4405	34	3.8392
17	6.1592	35	7.1440
18	2.8429	36	4.7211

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นของ
นักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	3.7561	21	3.5419	41	7.4384
2	3.0832	22	5.9396	42	6.8560
3	3.0418	23	5.5057	43	2.3761
4	2.9661	24	4.7904	44	3.3864
5	2.5598	25	4.6349	45	2.6427
6	2.9830	26	4.4000	46	4.0005
7	3.6956	27	3.4695	47	4.2562
8	4.6576	28	2.6941	48	5.0731
9	2.0086	29	2.4840	49	4.7557
10	2.0251	30	3.4119	50	3.9659
11	2.2766	31	3.2223	51	3.8498
12	4.7601	32	4.6622	52	3.0528
13	3.8940	33	4.7403	53	5.5994
14	6.6257	34	3.3915	54	6.7306
15	3.6798	35	3.1485	55	8.3333
16	4.6829	36	4.1601	56	3.3130
17	4.8454	37	4.8520	57	3.3907
18	3.2303	38	5.7688	58	6.5670
19	3.8064	39	2.3056	59	6.1804
20	4.1827	40	4.6415	60	5.8954

ภาคผนวก ข.
(เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล)

แบบสอบถามทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

นักเรียนที่รัก

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนได้โปรดตอบแบบสอบถามต่อไปนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์จะทราบทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเท่านั้น ดังนั้นจึงขอให้นักเรียนช่วยกรอกข้อความและแสดงความคิดเห็นอย่างจริงจัง โดยไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยจะรักษาข้อความที่นักเรียนตอบในแบบสอบถามนี้ไว้เป็นความลับและจะนำคำตอบไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบสอบถามทั้งหมดมี 4 ตอน

- ตอนที่ 1. คำจำกัดความและความหมายของเพศศึกษา
- ตอนที่ 2. ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- ตอนที่ 3. ความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- ตอนที่ 4. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง

ตอนที่ 1

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ให้ละเอียดรอบคอบ และทำความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง ก่อนตอบแบบสอบถาม

เพศศึกษา หมายถึงการศึกษาเรื่องเพศเพื่อความเป็นอยู่อันดีของชีวิต ให้คนแต่ละเพศแต่ละวัยมีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์ และการปฏิบัติที่ดีทั้งในค่านส่วนตัว และสังคม

ความหมายของเพศศึกษาโดยตรงนั้นมีความหมายกว้าง ๆ ในการศึกษาดังนี้

1. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางกายและทางจิตใจของแต่ละเพศที่จะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้เป็นอย่างดีทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ
2. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่าง 2 เพศ ที่จะต้องให้เกียรติให้ความอบอุ่น ความเอ็นดู ความสงสาร เมตตาปรานี และการเข้าใจกันและกันตลอดจนมารยาทในสังคมที่จะต้องปฏิบัติต่อกัน
3. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความรัก ซึ่งได้แก่รักตนเอง รักเพศตรงกันข้าม รักเพื่อนมนุษย์ และ สังคม
4. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงวิธีการเตรียมตัวที่จะรับผิดชอบเพื่อการดำรงอยู่และความเจริญก้าวหน้าของครอบครัว โดยมีการศึกษา มีการประกอบอาชีพ การสร้างหลักฐานให้มั่นคง มีความคิดที่ฉลาดเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ต่อไป
5. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงการรู้จักเลือกคูครอง การใช้ชีวิตสมรสให้มีความสุข การเพิ่มจำนวนคนในครอบครัว
6. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดู หรือเด็กที่อยู่ในความรับผิดชอบที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต
7. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงวิธีการวางแผนครอบครัว เพื่อให้เหมาะสมกับชีวิตและความเป็นอยู่ของตน
8. มีการศึกษาที่จะให้บุคคลเข้าใจเกี่ยวกับเพศ การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ อารมณ์ทางเพศ และปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศ

เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่จัดสอนจะประกอบด้วยเรื่องต่อไปนี้

1. เซล และการแบ่งตัวของเซลล์
2. การสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียว หลายเซลล์
3. การเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ
4. การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิตเมื่อย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว
5. ส่วนประกอบ และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์
6. ระบุ ตกขาว ความผิดปกติของการมีระดู วิธีการปฏิบัติในระหวางมีระดู

7. สุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
8. มารรยาท ศีลธรรมจรรยา อันควรประพฤติของชาย หญิงในการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน
9. ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก
10. กามโรค และโรคของอวัยวะสืบพันธุ์
11. ความแตกต่างระหว่างความรัก และ ความใคร่
12. ความผิด และผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศและการแต่งงานแบบชิงสุกก่อนห่าม.

ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา

จงกาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด ทำในกระดาษคำตอบ

1. การสอนเพศศึกษามีลักษณะอย่างไร
 - ก. มีการสอนเฉพาะเรื่องการสืบพันธุ์เท่านั้น
 - ข. มีการสอนเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเท่านั้น
 - ค. มีการสอนเรื่องสุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือนเท่านั้น
 - ง. ไม่มีข้อที่ถูกต้อง
2. มีผู้กล่าวว่า การสอนเพศศึกษาจะเป็นการชี้โพรงให้กระรอก หมายความว่าอย่างไร.
 - ก. การสอนเพศศึกษา ทำให้นักเรียนเป็นกามโรคเพิ่มขึ้น
 - ข. การสอนเพศศึกษา ทำให้นักเรียนอยากทดลอง
 - ค. การสอนเพศศึกษาเป็น เรื่องลามกอนาจาร
 - ง. การสอนเพศศึกษาเป็น เรื่องน่าละอาย
3. เพศศึกษา เป็นวิชาที่มีลักษณะอย่างไร
 - ก. ควรรู้เฉพาะผู้ใหญ่
 - ข. ควรรู้เฉพาะครู อาจารย์
 - ค. ควรรู้เฉพาะนักเรียน
 - ง. ควรรู้ทุกคน

4. เมื่อนักเรียนได้ศึกษาวิชาเพศศึกษาแล้ว จะเกิดผลอย่างไร
- ทำให้ไม่อยากทดลอง
 - รู้จักการควบคุมอารมณ์ทางเพศ
 - จะเป็นอันตรายต่อคนเรา
 - จะเป็นสาเหตุทำให้เกิดเป็นกามโรคได้
5. เมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษาแล้ว จะเป็นเช่นไร.
- เป็นการชี้โพรงให้กระรอก
 - เป็นการชิงสุกก่อนห่าม
 - รู้จักการควบคุมพฤติกรรมทางเพศ
 - ทำให้เด็กอยากทดลอง
6. เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรสอนในระดับมัธยมศึกษา ได้แก่อะไรบ้าง
- สุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
 - การเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ
 - กามโรค และ โรคของอวัยวะสืบพันธุ์
 - ถูกทุกข้อ
7. ถ้าจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะเกิดผลอย่างไรใด
- ทำให้นักเรียน ชิงสุกก่อนห่าม
 - ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศ
 - ทำให้นักเรียนชายเกี่ยวพาราซีนักเรียนหญิงมากขึ้น
 - ทำให้นักเรียนประพฤตินิยมทางเพศมากขึ้น
8. การวางแผนครอบครัว ควรจัดอยู่ในวิชาใด
- สังคมศึกษา
 - สุขศึกษา
 - ศีลธรรม
 - เพศศึกษา

9. เรื่องเพศศึกษามีลักษณะอย่างไร
- เป็นเรื่องที่นักเรียนรู้อะไรได้เองตามธรรมชาติ
 - เป็นเรื่องที่ควรปกปิดเพราะขัดกับวัฒนธรรม
 - เป็นความรู้ทั่วไป ที่นักเรียนควรจะได้เรียนรู้
 - เป็นเรื่องลามกนักเรียนไม่ควรทราบ
10. เด็กหญิงคนหนึ่งเขียนจดหมายไปถามแพทย์ว่า เธอเข้าไปในห้องร่วมกับนักเรียนชาย จะเกิดตั้งครรภ์ได้หรือไม่ นักเรียนคิดว่านักเรียนหญิงคนนี้ เป็นอย่างไร
- ไม่มีความรู้เรื่องตรรกวิทยา
 - ไม่มีความรู้เรื่องสุขศึกษา
 - ไม่มีความรู้เรื่องสังคมศึกษา
 - ไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา
11. คำมชนบธรรมเนียมประเพณีของไทย ถือว่า เรื่องเพศเป็นอย่างไร
- เป็นเรื่องที่น่าอาย
 - เป็นเรื่องที่ควรสอนให้รู้
 - เป็นเรื่องที่ควรเปิดเผย
 - เป็นเรื่องที่พ่อแม่ควรสอน
12. ควรใช้คุณสมบัติข้อใด เป็นเครื่องชี้ว่า บุคคลนั้นมีความรู้เรื่องเพศศึกษา
- สามารถมีบุตรสืบสกุลได้
 - สามารถแต่งงานได้
 - มีความรู้ วิชาชีววิทยา
 - รู้จักสุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
13. ความลึกลับ หรือ การปกปิดในเรื่องเพศศึกษาจะเกิดผลอย่างไร
- ทำให้นักเรียนรู้จักควบคุมพฤติกรรมทางเพศ
 - ทำให้นักเรียนเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องของ"ชายโสด"
 - ทำให้นักเรียนมีมรรยาทเรียบร้อย
 - ทำให้นักเรียนมีสุขวิทยาแห่งเพศดี

14. ข้อใดจัดได้ว่าเป็นการสอนเพศศึกษา
- การอบรมเลี้ยงดูบุตร
 - การเลือกคู่ครอง
 - การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชาย และ หญิง
 - ถูกทุกข้อ
15. เพศศึกษามีความหมายอย่างไร
- เป็นการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ
 - เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นอยู่อันดีของชีวิต
 - เป็นการศึกษาเพื่อให้มีความรู้เรื่องเพศเท่านั้น
 - เป็นการศึกษาเรื่องอวัยวะเพศ
16. การสอนเพศศึกษามีผลต่อนักเรียนอย่างไร
- ทำให้นักเรียนอยากทดลอง
 - ทำให้นักเรียนเป็นกามโรคเพิ่มขึ้น
 - ทำให้นักเรียนเป็นกามโรคลดน้อยลง
 - ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น
17. ผู้ใหญ่บางคนสอนเด็กว่า อย่ากินผลไม้ที่เป็นลูกแฝดเพราะจะทำให้อนาคตเวลาที่มีบุตรจะมีลูกแฝด นักเรียนคิดอย่างไร
- ผู้ใหญ่สอนถูกต้อง
 - ผู้ใหญ่มีความหวังดีต่อเด็ก
 - ผู้ใหญ่ขาดความรู้ทางชีววิทยา
 - ผู้ใหญ่ขาดความรู้ทางเพศศึกษา
18. การที่นักเรียนบางคนประพฤตินอกทางเพศ เช่น ตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน นักเรียนคิดว่า เป็นเพราะเหตุใด
- นักเรียนไม่รู้จักควบคุมตนเอง
 - เป็นเพราะความต้องการทางเพศ
 - เป็นเพราะไม่ได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษา
 - เป็นเพราะไม่ได้รับการสอนวิชาสุขศึกษา

19. เพราะเหตุใดเมื่อนักเรียนมีประจำเดือน มักจะไม่คิมน้ำมะพร้าว,
- น้ำมะพร้าวเป็นของแสลง
 - คุณแม่ห้าม
 - ขาดความรู้เรื่องเพศศึกษา
 - ซัดคอตวัณกรรม
20. เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ควรสอนแก่ใคร
- นักเรียนที่มีปัญหาทางเพศ
 - นักเรียนที่ไม่มีปัญหาทางเพศ
 - นักเรียนที่กำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น
 - นักเรียนทุกคน

ตอนที่ 2 ✓

ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อเพียงข้อใดข้อหนึ่งตามความรู้สึก และความคิดเห็น
ของนักเรียนในกระดาษคำตอบ
ตัวอย่าง

- (0) การที่นักเรียนได้เรียนเพศศึกษาทำให้นักเรียนอยากทดลอง
- (00) ควรสอนเพศศึกษาดังแต่ชั้นอนุบาล

	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
(0)				✓	
(00)			✓		

- เพศศึกษาเป็นวิทยาการ ไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร
- เพศศึกษาเป็นเรื่องที่นักศึกษาควรสอนอย่างเปิดเผย ไม่ทำให้เป็นเรื่องเร้นลับ
- เพศศึกษาเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ทุกคนควรทราบ

4. โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นสถาบันที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษา
5. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศได้
6. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับกามโรคได้
7. เพศศึกษาจะช่วยให้บุคคลรู้จักควบคุมอารมณ์ทางเพศให้เหมาะสม
8. การไม่รู้เรื่องเพศจะเป็นอันตรายต่อตนเอง
9. การไม่รู้เรื่องเพศย่อมเป็นอันตรายต่อครอบครัว และ สังคม
10. การสอนเพศศึกษาจะให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งจำเป็นและความจริงของชีวิต
11. ความรู้สึกทางเพศย่อมมีอิทธิพลต่อสภาพจิตของบุคคล
12. การสอนเพศศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักเกียรติในการปฏิบัติระหว่างเพศ
13. คนที่มีความรู้ และความเข้าใจในเรื่องเพศจะมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว
14. การปล่อยให้เด็กชวนชวายนหาความรู้ทางเพศด้วยตนเองย่อมเป็นอันตราย
15. การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่มีอันตรายแต่อย่างใด
16. เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพ สวัสดิภาพ และ มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี
17. การสอนเพศศึกษาจะช่วยแก้ปัญหาข้อสงสัยในเรื่องเพศของนักเรียนได้
18. การที่เด็กไม่เข้าใจเรื่องเพศ อาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษาของเด็กได้
19. ควรสอนเพศศึกษา เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน
20. ปัญหาสุขภาพจิต ส่วนหนึ่งเกิดจากการไม่รู้เรื่องเพศ
21. การให้ความรู้เรื่องเพศ อาจกล่าวได้ว่า "กันไว้ดีกว่าแก้"
22. การเรียนรู้เรื่องเพศจะช่วยให้ชีวิตครอบครัวมีความหมายยิ่งขึ้น
23. การเรียนรู้เรื่องเพศจะช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดียิ่งขึ้น
24. การสอนเพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาของเด็กวัยรุ่น
25. การสอนเพศศึกษาจะช่วยให้เยาวชนรู้จักยับยั้งชั่งใจในเรื่องเพศ
26. การสอนเพศศึกษาจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือเด็ก ไม่ใช่จัดขึ้นเพื่อทำลายเด็ก
27. ทุกคนจะรู้เรื่องเพศได้เองเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว
28. ทุกคนจะรู้เรื่องเพศได้เองตามธรรมชาติโดยไม่ต้องมีการสอน
29. เพศศึกษาไม่ควรนำมาสอนให้แก่เด็กเรียนเพราะขัดกับวัฒนธรรมไทย

30. การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องหายโลน ไม่ควรกล่าวถึง
31. เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับเด็ก
32. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษายังไม่มีความรู้พอที่จะเรียนรู้เรื่องเพศ
33. การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะเป็นการชี้โพรงให้กระรอก
34. การเรียนรู้เรื่องเพศจะเป็นคนเหตุแห่งการเกเรของเด็ก
35. การเรียนรู้เรื่องเพศจะทำให้คนมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย
36. เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ควรสอนแก่นักเรียน ที่มีปัญหาทางเพศเท่านั้น

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

จงชี้แจงเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อเพียงข้อใดข้อหนึ่งตามความคิดเห็นของนักเรียนใน
 กระจกคำตอบ

1. ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครูที่สอนวิชาสุขศึกษา
2. เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูทุกคนสอนได้โดยให้มีการอบรมผู้สอนก่อน
3. ผู้สอนเพศศึกษาควรจะเป็นพยาบาลประจำโรงเรียน
4. ครูที่สอนเพศศึกษาควรเป็นครุชาย
5. ครูที่สอนเพศศึกษาควรมีอายุต่ำกว่า 35 ปี
6. ครูที่สอนเพศศึกษาควรเป็นครูที่มีบุตรแล้ว
7. ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นนายแพทย์
8. ครูที่สอนเพศศึกษาควรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี
9. ครูที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษาคือครูสอนวิชาชีววิทยา
10. ควรสอนการสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียวและหลายเซลล์
11. ควรสอนเรื่องการเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ
12. ควรสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น
13. ควรสอนเรื่องส่วนต่าง ๆ และหน้าที่อวัยวะสืบพันธุ์
14. ควรสอนเกี่ยวกับสุขภาพของอวัยวะสืบพันธุ์

15. ควรสอนเกี่ยวกับมรณาท ศีลธรรมจรวยา อันควรประพฤติของชายและหญิง
16. ควรสอนธรรมชาติของการปฏิสนธิ และการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
17. ควรสอนเกี่ยวกับกามโรค และ โรคของอวัยวะสืบพันธุ์
18. ควรสอนเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างความรักและความใคร่
19. ควรสอนเกี่ยวกับความผิด และผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศ
20. ควรสอนเกี่ยวกับการทำงานและสร้างหลักฐานอันมั่นคงก่อนแต่งงาน
21. ควรสอนเกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง
22. ควรสอนเรื่องความรู้สึทางเพศ
23. ควรสอนเรื่องความผิดปกติทางเพศ
24. ควรสอนเรื่องโรคจิตทางเพศ
25. ควรสอนเรื่องการครองชีวิตสมรส วิธีการปฏิบัติให้เหมาะสมที่จะเป็นสามีและภรรยาที่ดี
26. ควรจัดแยกวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ
27. ควรจัดวิชาเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษา
28. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษา
29. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอุดมศึกษา
30. ในการจัดสอนเพศศึกษานั้นควรจัดให้มีเนื้อหาทางด้านสังคม ศีลธรรม และ วัฒนธรรมให้มากพอ ๆ กัน เนื้อหาทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา และอนามัยทางเพศศึกษา
31. ควรให้โรงเรียนทำหน้าที่สอนเพศศึกษา
32. ควรใช้ที่บ้านทำหน้าที่สอนเพศศึกษา
33. ในการเรียนเพศศึกษา นักเรียนชายและนักเรียนหญิงควรจะเรียนร่วมกัน
34. การสอนเพศศึกษาควรจะสอนนักเรียนรวมทั้งชั้น
35. ครูควรเอาปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนทั่วไปมาเล่าในชั้น เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนคนอื่น ๆ
36. โรงเรียนควรจัดให้นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีโอกาสเล่นและทำกิจกรรมร่วมกัน โดยไม่มีการแบ่งเพศ
37. โรงเรียนควรจัดให้มีบริการแนะแนวทางด้านปัญหาเพศ
38. การติดตามและประเมินผลมีความสำคัญต่อการสอนเพศศึกษาอย่างยิ่ง

39. ในโรงเรียนสหศึกษานักเรียนจะได้ความรู้ทางเพศศึกษาดีกว่าโรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียนชายหรือมีเฉพาะนักเรียนหญิง
40. ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศศึกษาบ้างเป็นครั้งคราว
41. เมื่อนักเรียนถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ครูควรตอบให้ตรงคำถามมากที่สุด
42. ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัยของนักเรียน
43. การจัดสอนเพศศึกษา ไม่ควรสอนแบบใช้ห้องประชุมใหญ่บรรยาย โดยมีนักเรียนเข้าฟังจำนวนมาก ๆ แต่ควรแบ่งกลุ่มย่อย กลุ่มละ 20 - 30 คน
44. การสอนเพศศึกษาควรเป็นแบบสนทนา และ อภิปราย
45. เมื่อเด็กมีปัญหายากทราบส่วนตัว ครูต้องคอยให้คำตอบเป็นการส่วนตัวเสมอ
46. ในการสอนเพศศึกษาจะต้องเลือกเนื้อหา ที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน
47. ควรจัดให้มีกล่องปัญหาสำหรับคำถาม และตอบปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษา
48. ควรมีตำราเพศศึกษา เพื่อใช้สำหรับค้นคว้า
49. ในการสอนเพศศึกษาควรใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนให้มาก
50. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนค้นคว้า หาความรู้เรื่องเพศ จากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และวารสารต่าง ๆ เพราะจะได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น
51. ควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวนครัว และเลี้ยงสัตว์เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์
52. ควรพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่นพาไปดูสวนสัตว์เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น
53. ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญ แพทย์หรือพยาบาลมาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ
54. ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ ภาพยนตร์ สไลด์ และโทรทัศน์ประกอบการสอน
55. ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ ภาพถ่าย แผนภูมิ และหุ่นจำลองประกอบการสอน
56. ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ฯลฯ
57. ปัจจุบัน บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ควรให้ความรู้เรื่องเพศแก่บุตร ธิดา

58. สมาคมครู - ผู้ปกครอง (ถ้ามี) ควรจะใคร่เริ่มการจ้กวางแผนการสอนเพศศึกษาด้วย
59. สังคม หรือชุมชน และโรงเรียนควรร่วมมือกันริเริ่มวางแผนการจ้กการสอนเพศศึกษาได้แล้ว
60. สถาบันการศึกษาในชุมชนควรจะเริ่มจ้กวิชาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรได้แล้ว

ให้ตอบเฉพาะนักเรียนชาย

61. ควรสอนเรื่องการหลั่งน้ำกามเวลาหลับ (Wet dream)
62. ควรสอนเรื่องโทษและประโยชน์ของการสำเร็จความใคร่ (Masturbation)
63. ควรสอนเรื่องส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย
64. ควรสอนเรื่องหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย
65. ควรสอนเรื่องโทษของรักเพศในเพศชาย (Homosexual)
66. ควรสอนเรื่องโทษและอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี

ให้ตอบเฉพาะนักเรียนหญิง

67. ควรสอนเรื่องการมีระดู และการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างการมีระดู
68. ควรสอนเรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มมีระดู
69. ควรสอนเรื่องส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง
70. ควรสอนเรื่องหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง
71. ควรสอนเรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะหมดระดู (Menopaus)
72. ควรสอนเรื่องโทษของรักเพศของเพศหญิง (Lesbian)

ตอนที่ 4

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติตนกับนักเรียนอย่างไรบ้าง มากน้อยเพียงไร โดยให้นักเรียน อ่านข้อความในข้อแต่ละข้ออย่างระมัดระวัง แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงไปในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดาษคำตอบที่แยกไว้ต่างหาก โดยคู่มือให้ตรงกัน การจะเลือกขีดของใดนั้นถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ชื่อของ "ทุกครั้ง" หมายถึงพ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นทุกครั้ง ไม่เว้นเลย

ชื่อของ "เกือบทุกครั้ง" หมายถึงพ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นเกือบทุกครั้ง แต่ น้อยกว่าของ "ทุกครั้ง"

ชื่อของ "บ่อยครั้ง" หมายถึงพ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นบ่อยครั้งที่เดียว แต่ น้อยกว่าของ "เกือบทุกครั้ง"

ชื่อของ "นาน ๆ ครั้ง" หมายถึงพ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นบ้างเล็กน้อย แต่ นาน ๆ จะมีปรากฏครั้งหนึ่ง

ชื่อของ "ไม่เคย" หมายถึงพ่อแม่ไม่เคยปฏิบัติอย่างนั้นต่อนักเรียนเลย

ต่อไปนี้เป็นแบบสอบถามจริง ขอให้นักเรียนอ่านอย่างระมัดระวัง แล้วตอบให้ตรงกับ ความจริงมากที่สุด และจงเข้าใจว่า คำว่า "พ่อ แม่" ในข้อความทั้งหมดต่อไปนี้ หมายถึง "บุคคลที่อบรมเลี้ยงดูนักเรียนมานานที่สุด" (อาจเป็น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ หรือบุคคลอื่นใดก็ได้ ขอสำคัญขอให้ เป็นผู้ที่นักเรียนอาศัยอยู่ชุกยาวนานที่สุด) ส่วนคำว่า "ฉัน" นั้น หมายถึง ตัวของนักเรียนเอง

1. พ่อแม่รับเป็นที่ปรึกษาแก่ฉัน เมื่อฉันต้องการคำปรึกษา
2. พ่อแม่ให้ความรักแก่ฉันอย่างมาก
3. เวลาฉันทำอะไรถูกต้อง พ่อแม่ยกย่องชมเชย
4. พ่อแม่สอนฉันในเรื่องที่ฉันอยากรู้
5. พ่อแม่ช่วยอธิบายการบ้านให้ฉัน เมื่อฉันไม่เข้าใจในบางเรื่อง
6. พ่อ แม่ ออกไปเดินเล่น และออกไปเที่ยวนอกบ้านกับฉัน
7. พ่อแม่ พுகจาปลอบฉันจนฉันสบายใจ เมื่อฉันทำผิดไปแล้ว
8. เมื่อฉันขออะไรจากพ่อแม่ ไม่ว่าท่านจะชอบหรือไม่ ท่านก็ให้ฉัน
9. พ่อแม่พูกจาปลอบใจฉัน เวลาฉันไม่สบายใจ
10. พ่อแม่ชอบพูกจาหยอกล้อกับฉันอย่างสนุกสนาน
11. เมื่อฉันทำผิด พ่อแม่จะทำโทษฉันโดยห้ามไม่ให้ไปเล่นกับคนอื่น
12. พ่อแม่แสดงให้ฉันรู้ว่า คนอื่นมีความประพฤติดีกว่าฉัน

13. พ่อแม่พุดจากคอนแค้นและเสียศีลฉัน
14. เมื่อฉันยังเล็กถ้าทำผิด พ่อแม่ทำทรมานหรือขู่จะเขียนตีฉัน
15. เวลาคับทำผิด พ่อแม่เขียนตีฉันแรง ๆ
16. ถ้าฉันทำผิด พ่อแม่มีกลโกงเหน็บฉันโดย คบ หยิก ข่วน หรือเชกศีรษะ
17. เมื่อฉันทำอะไรผิดพลาดไป พ่อแม่จะห้ามไม่ให้ฉันทำในสิ่งที่ฉันชอบ
18. พ่อแม่จะลงโทษฉันหนักเข้าตามอารมณ์ โดยไม่คำนึงว่าฉันจะทำผิดเล็กน้อยเพียงใด
19. เมื่อฉันทำอะไรผิดพลาด พ่อแม่พุดจาข้าเดิม หรือสมน้ำหน้าฉัน
20. พ่อแม่ทำโทษฉันโดยคุกคาม เขียนตีฉันต่อหน้าคนอื่น
21. พ่อแม่ต้องการให้ฉันรับช่วงกิจการงานต่อจากท่าน หรือมีอาชีพเหมือนอย่างท่านต่อไป
เมื่อฉันโตขึ้น
22. พ่อแม่ต้องการให้ฉันเก็บข้าวของของฉันให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
23. พ่อแม่ไปเป็นเพื่อนฉันในที่ที่ฉันไม่ชอบไป จนกว่าแน่ใจว่าฉันจะไปเองได้
24. พ่อแม่เป็นห่วงว่าฉันจะรักษาตนเองไม่ได้
25. พ่อแม่ต้องการทราบว่าฉันจะใช้เงินทำอะไรบ้าง เมื่อฉันขอเงินเพื่อซื้อของเล็ก ๆ น้อย ๆ
สำหรับตัวเอง
26. พ่อแม่แสดงความผิดหวังและเสียใจเมื่อฉันประพฤติผิด
27. พ่อแม่บอกฉันในท่านเองที่ว่า "ฉันไม่ต้องการให้เธอทำอย่างนี้อีก" เมื่อฉันประพฤติผิด
28. พ่อแม่ขู่ว่า ถ้าฉันสอบตกจะถูกลงโทษ
29. พ่อแม่พุดให้คนอื่นฟังว่า ฉันจะเป็นที่พึ่งของท่านได้ เมื่อท่านแก่เฒ่า
30. พ่อแม่สั่งสอนให้ฉันคบแต่เพื่อนที่นิสัยดี เรียนเก่ง และมีความประพฤติเรียบร้อย

(ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน)